

TISZÁNTÚL

POLITIKAI NAPILAP.

Megjelenik mindennap, a hétfői és ünnep utáni napok kivételével.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Apáczai-utca 3. sz.

A lap szellemi részére vonatkozó közleményeket a szerkesztőség címére kérjük beküldetni.

Egy hasábos petsor 5 kr. Hirdetés-bélyeg 30 kr.

Előfizetések és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézhetők.

LAPTULAJDONOS:

A SZENT LÁSZLÓ-NYOMDA-RÉSZVÉNYTÁRSASÁG.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

DR. PERSZ ADOLF.

Előfizetési árak:

A kiadóhivatalban átvéve:	Negyedévre . 2 frt — kr.
Egész évre . 6 frt — kr.	Egy hónapra — > 80 >
Félévre . . 3 > — >	Vidékre postán szállítva:
Negyedévre . 1 > 50 >	Egész évre 10 frt — kr.
Egy hónapra — > 60 >	Félévre . . 5 > — >
Helyben házhoz hordva:	Negyedévre . 2 > 50 >
Egész évre . 8 frt — kr.	Egy hónapra 1 > — >
Félévre . . 4 > — >	Egyes szám ára 4 kr

Ő Felsége
Kolozsvártt.

Tegnap tehát érkezett kincses Kolozsvár boldogságot terjesztő napja, hogy 8 év után királyunk Ő Felségét régi és sok dicsőséget látott falai között, ismét üdvözölhette.

A király iránti hű ragaszkodás és szeretetből kifolyólag, az egykori testvér ország szive minden töle felhető elkövetett, hogy Ő Felségét magyar szokás szerint a lehető legnagyobb hódolattal fogadja, és hogy a legmagasabb vendég iránti hű alattvalói szeretetét minél inkább kimutassa.

Ezen szeretetben versenyzett egész Kolozsvár és annak szomszédos vidéke. Épp ezért a fogadtatás sikerének az egykori Erdély-részekben mindenki a legnagyobb kíváncsisággal nézett elébe.

Nem; nemcsak az erdélyi részek, de egész Magyarország szeme Kolozsvárra volt irányozva. Az egész ország türelmetlenül és szivszorongva várta a nagy napot, melyen a királyi ajkáról az üdvözlő küldöttségek beszédeire adandó válaszok el fognak hangzani.

És nem is ok nélkül.

Mert évtizedet meghaladó szokása a liberális pártnak — Tisza Kálmán hozta divatba, — hogy az önkényt nyilvánuló alattvalói hűség és hódolat egyszerű elfogadása helyett politikai, sokszor pártszínezetű nyilatkozatot adott a korona ajkaira. A mező-kövesdi, aradi, kőszegi és boros-jenői nyilatkozatok még mindenkinek élénk emlékezetében vannak.

Ez volt az oka, hogy a koronának tartozó minden tisztelet mellett is, kérdőre vonták a kormányt a parlamentben a királyi nyilatkozatokért.

Ismerve Bánffy-nak tapintatlanságát,

most is elvontunk ilyenre készülve. Ezáltal — bevalljuk — csalatkoztunk: — úgy látszik, a válaszokat nem a miniszterelnök fogalmazta.

A róm. kath. papságnak adott válaszból teljesen hiányzik a politika. Nemcsak »örömmel és meglepéssel« fogadta a róm. kath. klérus hűségének biztosítását, hanem kiemelte a klérus »hagyományos hazafiságát« is. Napjainkban, mikor a legifjabb tollforgató is bátorodik hazafiatlanságról vádolni azt a testületet, melynél többet a hazáért nem áldozott senki, napjainkban kétszeresen jól esik hallani az elismerést a legmagasabb helyről.

A gör. kath. és a gör. keleti clerusnak adott válaszokban félre nem magarázható célzás van a nemzetiségi mozgalmakra. Most, mikor alig egy hét előtt az elitelt és bebörtönzött nemzetiségi izgatónak kegyelmet adott a felség és pedig, — mint maguk mondják — a saját kezdeményezésére, most hisszük, hogy megszívlelik az összes nemzetiségek a király szavait, melyek őket a trón iránti hűségre, a közös anyaország szeretetére, a törvények tiszteletére és hazafias kötelemeik teljesítésére inti.

A törvényhatóságoknak adott válasz különösen hangsúlyozza „a mindenkinek egyenlő jogot biztosító, de mindenkinek egyenlően is kötelező törvényeknek tiszteletét.« E szavaknak Erdélyben-a nemzetiségeknek klasszikus földjén, a király ajkáról nagy hordereje van. Teljes joggal hisszük, hogy a kedvező hatás sem fog elmaradni azok nyomában.

Legyen szabad azonban e szavakból levonni a következtetést más irányban is. »A törvény mindenkinek egyenlő jogot biztosít és mindenkit egyenlően kötelez«, — értse meg ezt a király kormánya is, amely éppen most koboza el a polgároktól a törvénybiztosította választói jogot. A két nyitrai »választási művelet« mi volt egyéb, mint a törvény lábball tiprása?! Értse meg a Bánffy kormány, hogy a törvény mindenbit egyenlően köte-

lez — tehát őket is. És ha volt ok reá hogy a király annyira hangsúlyozza ezt, ha voltak akik nem tisztelték a törvényt, — abban nagy része van a Bánffy kormánynak, mely a törvény nem tisztelésében jó példával járt elől.

Joggal reméljük és elvárjuk azért, hogy nemcsak azok, akikhez intézték, hanem azok is, akik a korona ajkaira adták e szavakat, megértik, megszívlelik és követik a koronás király intését.

(—a.)

A nép szava, Isten szava.

Dicsőségesen uralkodó kormányunk feje föltött borus fellegek kezdenek tornyosulni, s azt a pazar fényt, mit az ő officiozusaik oly odaadón, bőkezűen és gazdagon szórtak reája, már-már kezdik elhomályosítani. Sőt nem egy, de több helyen a villám is lecsapott, nem ép kis ijedelmére Bánffy és konzortesznek. A mitől nem ok nélkül tartottak és féltek a különben nagy bátorságu urak és a mi nekük Damokles kardja volt: mozogni kezd fejük felett, s a ezérna szál szakadozik.

A nép — melynek szava Isten szava — két helyen is megmozdult. A felső megyékben Rózsahegyen és tul a Dunán Tamásiban. Egyszerre emelte fel tiltakozó szavát azon sérelmekért, melyekkel az ő vallásos meggyőződését mélyen megbántva érezi. Szavának ereje hatalmas, mert egy földrengés morájához hasonlólag fut végig az egész országon, mert nem egy pillanat által szülte felháborodás kifejezője a megbántottak eme kitörése, hanem a régóta forrongó elkeseredés megnyilatkozása ez, melyet addig míg tudtak, visszafojtottak, de mert már tovább kebelükben rejtegetni nem tudják: szabad folyást engednek neki.

Igen, az a jó és becsületes, vallását és hazáját egyaránt szerető magyar nép nyilatkozott meg két néppárti népgyűlésen, melyet nem kormányrendeletre, a hatóságok közbenjöttével és kommandó szóra csináltak, hanem ki-ki a saját lelke sugallatát követve, önként jelent azon meg, hogy az ő szemernyi erejével hozzá járulhasson azon nagy feladat keresztülvitelében, mely minden jó katolikus ember egyik legszentebb kötelessége.

Ezuttal térszúke miatt röviden csak jelezzük a rózsahegyi és tamási néppárti gyűléseket, holnapi számunkban azonban visszafogunk e két gyűlésre térni és annak lefolyását részletesen ismertetni.

E két gyűlés eredményeként különben annyit már előre is jelezhetünk: hogy az a kormány és kormánypárti körökben felette nagy konsternációt idézett elő, mert ők bár a néppárt akciójától mindig tartottak, azt azonban még sem hitték, hogy az ily gyorsan és ily hatalmas erővel fog kifejezésre jutni.

„Sima“ (?) életbeléptetése az új törvényeknek.

A kormány az egyházpolitikai törvények végrehajtása körül követett eljárását mi sem jellemzi élesebben, mint ama tapintatlanság, melyet az anyakönyvvezetők kinevezése körül követett. Legkiválóbb példa erre a torma (Zalam) anyakönyvvezető kinevezése. Ezen községet egytől-egyik buzgó katolikus nép lakja, mely már a priori irtóztott a polgári házasságtól s most meg éppen izraelita jegyzőjüket nevezik ki anyakönyvvezetőnek. A felháborodás a községben általános.

Bécsi állapotok.

Bécsben tegnap ismét izgalmas napot éltek át, ekkor választott u. i. a második választó testület, melynek 46 mandátuma közül eddig 24 az antiliberalisoké volt, 22 pedig a liberálisoké. A választók száma 26,614. Ez ideig a jel arra mutat, hogy az antiszemita itt is nagy többséggel fognak győzni és legalább is 30 mandátumot fognak kapni. — Komikus és egyszersmind jellemző a budapesti liberális lapok magatartása az antiszemita győzelmével szemben. A bécsi N. Fr. Presse kortes czéliből azzal ijesztget, hogy ha az antiszemita véglegesen győznek, akkor a bécsi gazdag zsidók átmennek *Budapestre*. A különben börseszellemű *Magyar Hírlap* egészen indignálódva visszautasítja ezt és azt mondja, hogy Budapest Béccsel szemben sohasem fogja a *»nevető örökös«* szerepét elvállalni. Van azonban valaki, aki, noha a mult napokban azt írta lapjában, az *»Egyetértés«*-ben, hogy *»a tőkének sem országa, sem hazája«*, most ugyanezen lapban saját neve aláírásával kedvteléssel kifejti azon előnyöket, a melyek Budapestre és az országra hármanolnának, ha a bécsi zsidó pénzvilág átjönne Budapestre. Ez a valaki pedig nem más mint *Kossuth Ferencz*. Kommentár fölösleges.

A vidombáki képviselőválasztás.

A vidombáki választókerületben, mely Filtsch József képviselőnek anyakönyvi felügyelővé történt kinevezésével maradt képviselő nélkül, ma volt meg a képviselőválasztás. Mint lapunknak táviratozzák, a beadott 596 szavazat közül a mérsékelt párti dr. Schmidt Károlyra esett 451, a zöldpárti Korodira 145 szavazat. Így tehát dr. Schmidt Károly lett a vidombáki kerület képviselője. Ismeretes az a dolog, hogy Filtsch József képviselőt annak

idején báró Bánffy Dezső azért nevezte ki anyakönyvi felügyelőnek, hogy a vidombáki kerületben Gränzenstein Béla pénzügyminiszteri államtitkárt választassa meg az általa használni szokott alkotmányos eszközökkel. Az ez irányban tett kísérletek azonban nem vezettek eredményre amiért aztán meg is gyült a baja Maurer Mihály brassói főispánnak, a kinek kilátásba helyezték az elbocsátást. Mikor azután ez a fenyegetés sem használt, akkor a kormány kiadta a parancsot a főispánnak, hogy *»minden erejével«* és a rendelkezésre bocsátott *»eszközökkel«* arra törekedjék, hogy olyan egyén választassék meg, a ki megválasztása után a kormánypárthoz csatlakozik. Azok a bizonyos *»eszközök«* csengő koronák alakjában csakugyan meg is érkeztek a kerületbe s miután a főispán is *»minden erejével«* közreműködött, dr. Schmidt József lett vidombáki képviselő, a ki ezek után kétségtelen, hogy a kormánypárthoz csatlakozik, de kétségtelen az is, hogy a vidombáki czirkumspektus szász atyafiak is tisztában vannak immár azzal, hogy milyen *»alkotmányos«* eszközökkel törekszik a jelenlegi magyar kormány a választások tisztaságának megóvására.

Az „ifju Olaszország“ ünnepeltetése alkalmából.

Nagy zajjal folytak le az ünnepségek, melyeket a szabadkőművesek által uralt *»ifju Olaszország«* rendezett Róma elrablásának 25 éves jubileuma alkalmából.

Hogy mennyire szabadkőműves jellege volt az egész hü-hónak, mutatja az, hogy a díszmenetben a katonáktól az első helyet megtagadták azért, *mert az a szabadkőműveseké!*

Jellemző azonban, hogy a jubileum alkalmából **egyetlen egy uralkodó sem üdvözölte Unbertó királyt; s az angolt kivéve egyetlen egy Quirináli nagykövet sem vett részt az ünnepségeken!** Ellenben az egész katolikus világ osztozkodott a pápa gyászában a jubileum napján. Ezrével érkeztek mindenfelől a hódoló és Róma erőszakos elfoglalása ellen tiltakozó feliratok és táviratok.

A magyar püspöki kar nevében Vaszary Kolozs hercegprímás intézet a pápához tiltakozó feliratot.

A székes-fejérvári kath. kör nevében ifj. Zichy János gróf elnök intézett hódoló táviratot Romába.

Péter- fillérek is nagy számban érkeznek a Vatikánba.

Szegény *»ifju Olaszország«*! Ez a szeptemberi ünneplés nem az olasz nép boldogságának és jólétének ünnepe volt, hanem a forradalomé és a szabadkőművességé!

Kolozsvár ünnepe.

Királyunk Ő Felséglátogatására egész Kolozsvár ragyogó dísz öltött, hogy a magas vendéget, ki a 7 óra 35 perczkor befutott udvari vonattal érkezett, minél ünnepélyesebben fogadhassa.

A királyfogadásra a kormány részéről megjelentek báró Bánffy Dezső miniszterelnök, Jósika Samu és Perczel miniszterek. Ott voltak még a küldöttségek vezetői, Bély főispán, minden felekezet főpapsága, a hatóságok és az egyetem küldöttsége.

Az udvari vonat beérkeztekor hosszantartó éljenzés között Ő felsége — kinek kíséretében Paar és Bolfras főhadsegédek és a kíséret személyzete volt — az Ő ismert ruganyos léptivel sietett a perronra, hol Galgóczy hadtestparancsnok jelentését fogadta, majd ezután a küldöttségek felé fordult, kiknek élén Bély főispán állott és aki a legmagasabb vendéget a következő beszéddel üdvözölte:

»Császári és apostoli királyi felség!

Legkegyelmesebb urunk!

Nékem, mint felséged legmagasabb parancsa folytán ez idő szerint Kolozsvár megye és Kolozsvár szab. kir. város főispánjának jutott azon megbecsülhetetlen szerenese, hogy felségedet e két törvényhatóság nevében üdvözöljem.

Fogadja felséged kegyelmesen hódolatteljes tiszteletünket zálogául azon bizalomnak és szeretetnek, melylyel fenséged iránt viseltetünk. Isten hozta felségedet, Isten tartsa meg! (Hosszantartó lelkesült éljenzés.)

Ő felsége, ki pompás szinben és láthatólag jó kedélyben volt, messzehallható hangon következőleg válaszolt:

»Hódoló üdvözléteket őszinte köszönettel viszonozom és szívesen emlékezve meg azon időre, a melyet nyolcz év előtt e helyen töltöttem, fogadják önök és Kolozsvár hű lakosai részéről is szívélyes üdvözléteket.«

Harsány éljenzés követte a felség szavait, ki azután gróf Bély főispánt, báró Bánffy miniszterelnököt, báró Jósika és Perczel minisztereket, majd Mihályi érseket, Szász Domokos ref. püspököt szólította meg és a részére fenn tartott díszes várótermen át Bánffy miniszterelnökkel a szállására berendezett Bánffy-palotába hajtattott.

A „TISZANTUL“ TÁRCZÁJA.

Melegházam

vagy

a riporter bosszuja.*)

— Pözl A. után: Dr. Margitai. —

Zsenge riporter ifjúságomban volt egy vidéki szerkesztő, aki meggyötört emberül. Miben állottak ezen gyötrelmek, nehéz lenne megírnom. Egy riportert ezerféle képen meg lehet kinoszni. Elég az hozzá, Ő nem szenvedhetett, én meg gyűlöltem. Mikor egy-egy kellemetlen dolgot rám bízhatott, én azon törtem a fejemet, hogy bosszanthatnám meg viszontag a nélkül, hogy a szigorú fegyelmet megsérteném. Hónapokig figyeltem meg őt, hogy végre megtaláljam az alkalmas eszközt. Kitartásom el is nyerte jutalmát. Észrevettem, hogy nagyra van zöldelő galyakkal s idétlen pillangókkal, ha az ilyen anachronizmusok tél idején a publikum köréből a szerkesztőségbe kerülnek. E szeretetreméltó küldemények leírását személyesen végezte el, midőn is mindig ugyanazon mély értelmű gondolatot fejtette ki *»a természet titkos fátyollal borított működéséről«*, más egyéb érzelmes frázisokat kovácsolt össze, s végezte meleg köszönettel *»a mindenség termő erőinek finomérzékű megfigyelője«* iránt.

*) *Quan doque bonus dormitat Homerus...* felhasználjuk a szerkesztő ur szundikálását e tárcza közlésére.

No várj, vén mormogó medve, majd meg átkozod te még *»a mindenség termő erőit.«* És ettől kezdve valóságos melegházzá alakítottam át szobámat.

Meleg és nedvesség által a legöregebb cseresznye, körte, barack, gesztenye, füz- és egyéb fákat, amelyekből itt-ott egy ágat megkaparítottam, tél közepén a legtermészetellenesebb kihágásokra csábítottam. Ha az ilyen ág azután néhány bimbót hajtott, vagy ha egyik-másik kertész től friss epret vettem, rögtön gypotba göngyölve skatulyába dugtam a csudát, s elküldöttem ellenségemnek. A kísérő levél, amelyet rendszeren egyik barátom irt meg s adott fel valamely faluból, jelentékeny változások nélkül rendszeren így hangzott:

Tekintetes Úr!

Egyik kerti sétám alkalmával csodálkozó pillantásom a mellékelt ágra, (virágra, gyümölcsre) esett, amely élő bizonyosága azon elvnek, hogy *»a mindenség termő erői«* télen át sem nyugosznak. Minő látvány ennyi meg ennyi fok hidegben virágot, (gyümölcsöt) pillantani meg egy különben téliesen kopasz fán! Igaz ugyan, hogy kertem délnek fekszik. Mindazáltal elég érdekesnek találtam a jelenséget a közlésre, azért itt mellékelem azon reményben, hogy néhány szóval meg tetszik emlékezni róla becses lapja hasábjain

Teljes tisztelettel

H. Y. Z.

Melegházam hetenként két vagy három ilyen poétikus küldeményt szolgáltatott. De ha megtagadta a szolgálatot, nem sajnáltam a fáradságot, hanem ráragasztottam néhány gyöngyvirág kelyhet egy kopasz ágacsára, számítva kinzóm rövidlátására. Ő csakugyan mindannyiszor egész gyanutalanul fogadta a surrogátumot, áhitattal végig szagolgatta, s biztosított róla, hogy télen helyenkint rendkívül energikus termőerők lépnek fel, amennyiben a galyacska még illatosabb, mint tavasszal. Miután vagy 3 hétig skatulya skatulyát ért, s princzipálisom kénytelen volt állandó különrovatot nyitni a természet csudás tevékenysége számára, egyszerre csak ez a levél érkezett a szerkesztőségbe:

»Meddig folytatja még ezt a zöldellő téli ostobaságot? Ne pocskolj a drága helyet ostoba füvek, virágokra, melyek télen kihajtanak, mintha nem lenne rá alkalmuk tavasszal! Ugyanazon a helyen egy tisztességes rablógyilkosságot vagy legalább egy tengeri vihart lehetne közbeszurni. Tisztelettel

egy a sok közül.«

Természetes, hogy mód nélkül örvendtem ez első botránykozó felett. De az öreg így szólt:

»Veszi-e észre ezt az irigy concurrens manővert? Vigyen el engem az ördög, ha fölhangyok a saját találmányu »A tél mint diszker-tész« rovattal. Csak azért se!«

Eljött hát az ideje, hogy rá szabadítsam a bestiákat. Időközben ismeretséget kötöttem egy

Az egybegyűlt tisztek közt Hild altábornagyot szólította meg, majd pedig Galgóczy hadtestparancsnokkal beszélgetett hosszasan. A tiszti cercle után terembe vonult vissza a felség.

Itt csak rövid ideig pihent, mert már kilencz óraker, mikor a misére hívó harangszó első verse csendült meg, fiatalos tartásu alakja gyalog jelent meg a Bánffy-palota portáléja előtt.

A király a főtéri templomba vivő utat az éljenző tömeg közepette gyalog tette meg.

A templom introitusánál Lönhart püspök várakozott a papság élén a királyra s vezette be a templom szentélyébe.

A király áhitattal hallgatta végig a csöndes misét, többször letérdelve imádkozott.

A mise végeztével ugyancsak gyalog tért szállására, hol is a királyi cercle-terem megnyitott a küldöttségek fogadásának.

Délelőtt 10 óraker kezdődött a küldöttségek fogadása. Először fogadtattak a tisztelgő főurak és cs. és kir. kamarások.

A rom. kath. papság a püspökök vezetése mellett. Lönhardt Ferencz püspök a következő beszédet intézte ő felségéhez:

Császári és apost. kir. Felség!

Legkegyelmesebb Urunk!

Az erdélyegyházmegyei katolikus papság és a rom. kath. státusz nevében van szerencsém császári és apostoli kir. felségét a legmélyebb hódoló tisztelettel üdvözölni.

Lelkes örömmel teszem ezt, mint ki autonómiával bíró drága hitfeleimmel együtt soha nem felejtjük el azt, hogy az erdélyi püspökségnek romjaiból való visszaállítását és megbecsülhetetlen jótéteményekkel való kitüntetését császári és apostoli királyi felséged dicső elődjének köszönhetjük és a hála legbensőbb érzetével köszönjük is.

Legmélyebb tisztelettel alázatosan kérjük császári és apostoli királyi felségedet, hogy ezen szívből fakadó hálánkat, valamint alattvalói tántoríthatatlan hódolatunk, hűségünk és ragaszkodásunk érzelmeit legkegyelmesebben fogadni és minket boldogító királyi kegyelmében megtartani kegyeskedjék.

Ő felsége következőleg válaszolt:

»Mint mindenkor, úgy ezuttal is őszinte örömmel és megleléssel fogadom a római katolikus klerus és státusz képviselőit és hűségük biztosítását, mely biztosítást erős zálogul veszem annak, hogy az egyház és az állam érdekében oltalmára irányzott atyai törekvéseimben Önök is hagyományos hazafisággal mindenkor támogatni fognak. Az Isten áldása kísérje működésüket. Ismételve biztosítom Önöket kegyelmemről s őszintén köszönöm itteni megjelenésüket.«

vidéki csavargóval s jó borraivalót helyeztem neki kilátásba, ha valami örült bogarat, vagy valami ez időszert lehetetlen apróbb vadat kerit. Nemsokára hozott is vidám meglepésemre egy cserebogarat. Deczembert irtunk. Magam is csudáltam kövérségét, mintha szántszándékkal hizlalták volna.

»Barátom maga ember a talpán!« dicsérem megbizottamat. »De hogy kaparította meg ezt a cserebogarat most tél idején!«

»Tekintetes Úr«, mondá ravaszon »kiástam még mint álcát, s fölneveltem, míg cserebogár nem lett. De mennyit megevett! Egy ludat megtömhettem volna annyi étellel.«

Persze, hogy szemtelen hazugság volt az egész. De hát mit bánom én a bogár fejlődési processusát? Rajtam segített azzal, hogy megeritette. Átlukgatott dobozba tettem, s »marhaszállitvány« czimével ellátva föltettem a póstára. Másnap bezzeg olvashattunk a »természet teremtő szeszélyéről«, amely karácsony tájt cserebogarat bocsájt világra, hogy az a kemény fagy közepette is biztassa a didergő emberiséget, hogy

»Hideg szél fú, sűrűn havaz,
Farkas vonit vad éjszakán,
Lesz még egyszer kies tavasz,
Lesz még egyszer szelid korány!«

A szelid korány* hirdetője ezalatt kinzóm asztalán mászkált.

* Bocsássa meg nekünk Vas Gábor ezt a nem épen szelid »korányt!«

A görög kath. papság Mihályi Viktor érsek vezetésével tisztelettel, kinek üdvözlő beszédére ő felsége következőleg válaszolt:

»Örvendő fogadom az erdélyrészi görög katolikus klerus képviselőit és hű érzelmeik tanúsítását. Ismerik önök változhatlan jóakaromat egyházuk irányában, melyről Önöket ezuttal is, abbéli óhajtasommal biztosítom, hogy a trón iránti hűség, a törvények tisztelete s a közös anyaország szeretete legyen mindenkor vezéresillaga működésüknek. Nem kélelem, hogy ez óhajtasom önöknél és hűveiknél készséges viszhangra fog találni s hogy annak teljesítése által jövőre is biztosítani fogják maguknak oltalmazó kegyelmemet, melyet ez ideig élveztek s melylyel önöket jelenleg szívélyesen üdvözölöm.

A görög keleti szertartásu román papság Román Miron metropolita vezetésével tisztelettel, kinek üdvözlő beszédére ő felsége következőleg válaszolt:

»Hódolatukat és hűségük biztosítását köszönettel fogadom. Midőn nyolcz év előtt egyházuk képviselői e helyen előttem megjelentek, hűveik irányában mindenkor táplált jóakarattal jeleztem azon irányt, melyet követve, nemcsak saját érdekeiket fogják legjobban előmozdítani, hanem mindenkor oltalmamra is számíthatnak, amely irány abban öszpontosul, hogy minden felekezet nemzetiségi különbség nélkül, egynek érezze magát és egygyé forduljon a trón iránti hűségben, a közös anyaország-szeretethben, a törvények tiszteletében és a hazafias kötelek teljesítésében. E czéloknak hű követését most is a legmelegebben ajánlva és elvárva, hogy önök nagy befolyásukat hűveikre csak ez irányban fogják használni, szívesen biztosítom önöket és hűveiket változatlan kegyelmemről és jóakaratomról.«

Az ágostai evang. hitvallásuk küldöttsége. Müller püspök beszédére ő felsége következőleg válaszolt:

»Kiváló örömmre szolgál minden alkalommal kipróbált hűségük és ragaszkodásuknak tanúsítását tapasztalhatnom s a legszívesebb köszönetem kíséretében fejezem ki őszinte meglelédésemet a felett, hogy hitsorsosai és fajrokonai azon várakozásnak, melynek e helyen nyolcz évvel ezelőtt kifejezést adtam, saját jól felfogott érdekeik és hazafias kötelekkel vezéreltetve, megfelelni iparkodtak, minthogy az államélet összes tényezőinek közös e czélra törekvő együttműködése képezi biztosítékát az egyesek érdekei megóvásának és előmozdításának. Mindenkor örülni fogok, ha önök ez irányban védelmem és oltalmamban részesíthetem.«

A helvét hitvallásuk küldöttsége.

Szász Domokos püspök a következő választ nyerte ő felségétől:

»Hódolatukat és hű ragaszkodásuk nyilvánítását őszinte köszönettel és azon biztosítással viszon-

zom, hogy egyházuk érdekeit mindenkor meleg rokonszenvvel kísérem. Nem kélelem egyébiránt, hogy önök és hittársaik az imént kifejezett hű és hazafias érzelmeiket a gondjaikra bizott nemzedékben is ápolva ezáltal az ország további felvirágzására mindenkor hazafias buzgósággal fognak közreműködni.«

Az unitáriusok küldöttsége. Ferencz József püspök beszédére ő felsége következőleg válaszolt:

»Köszönettel fogadom hódolatukat és törhetlen hűségük biztosítását. Nem tekintve hűveik számát, jóindulatom változatlan marad, a mint nem kélelem, hogy hűveiknél is változatlan fóg maradni mindenkor a trón iránti hű ragaszkodás és valódi hazafiság tanúsítása.«

Az izraeliták küldöttsége. Glaszner Mózes főrabbi beszédére ő felsége következőleg válaszolt:

»Köszönettel fogadom hódolatukat és hűségük biztosítását. Meglelédéseimre szolgál, hogy hittársaik Magyarország erdélyi részeiben is zavartalanul élvezik a törvény és oltalmam által biztosított jogokat s nem kélelem, hogy közhasznu tevékenység, ugymint önzéstelen hazafias érzelmeik tanítása által továbbra is kifogják érdemelni polgártársaik tiszteletét és jóakaró királyi kegyelmemet, melyre valóságkülönbség nélkül összes alattvalóim számíthatnak.«

Azután Kolozsvár megye Kolozsvár sz. kir. város és az ezekkel szomszédos Bihar, Beszterce-Naszód, Maros-Torda, Torda-Aranyos, Szilágy- és Szolnok-Doboka vármegyéknek, N.-Várad és Maros-Vásárhely szab. kir. városnak együttes nagy küldöttségét fogadta a király Beldy főispán vezetése alatt, kinek beszédére ő felsége következőleg válaszolt:

Fogadják őszinte köszönetemet hódoló üdvözetükért. Örömmel hallok a nemzeti kegyeletnek nyilvánulását egyik dicső emlékü elődöm irányában és nem kélelem, hogy e kegyelet által ében tartott igazságos és hazafias érzelmeiktől áthatva, a törvényhatóságok főtörekvésüket a népesség anyagi és szellemi jólétének előmozdítására irányozzák. Tudom, hogy e feladat teljesítésében feldkezeti, vagy nyelvkülönbség nem képez választalat, a minthogy is csak a valódi hazaszeretethnek ápolása, valamint a mindenkinek egyenlő jogokat biztosító, de mindenkét egyenlően is kötelező törvények tisztelete és hasznos munka adhatnak erőt az államnak s biztosítják a népességnek valódi jólétét, melyet mindnyájan óhajtunk. Örömmel fogom szemlélni, ha ily irányu törekvés mindinkább el fog terjedni s meglelédésel fogadva hűségük biztosítását, vigyék kérem küldőiknek legjobb kívánataimat és szívélyes üdvözetemet.

Ezek után következett a kolozsvári m. k. egyetem tanári kara; az erdélyi gazdasági egyület; a veres-kereszt-egylet; az ügyvéd, a

»Éjszakára is itt akarja hagyni?« kérdem én.

»Miért ne? Hiszen meg van kötve.«

»Hm! mondom én nagykomolyan, az olyan cserebogárban, amely deczemberben születik világra, nem lehet megbizni. Utóvégre még majd ugatni fog egész éjszaka, mint egy juhászkutya!«

Rögtön egy exhumáláshoz küldött, melynél én persze elájultam. Bosszut lihegve mentem haza s maródit jelentve, napokig őriztem szobámat, hallatlan fűfagalyakat tenyésztve s küldve nyakára. Ráadásul beállított szenzálom is, hozva többi közt egy egész vidán poszméhet, egy »mit Respect zu sagen« »trágya-túrnot«, egy eső-férget, egy »toklakó magtokászt«, egy »pöször alaku pödörnyét« s két siámi módra összenőtt »putra fejes kolytot«...

Ezt az egész menaszériát gyötrömre zúdítottam. Csak úgy ropogtak keze csontjai e hajmeresztő bestiák méltatása közben. Mit volt mit tennie! Új rovatot nyitott ismét »Téli álat-élet« czim alatt. Brehrlleke ujjonghatott, de bezzeg a közönség Vida-tánczot járt dühében!

Mikor megint bementem a szerkesztőségbe a rabszolgatartó rosz kedvében volt. Aligha meg nem sokalta a szitkozódó leveleket. Talán

* Szenvedjen érte Nagy Ballagi! én mosom kezem; én csak fordítok!

a bolondok házára is tettek gyöngédtelen czélzást.

»Jó hogy itt van!« morgá. »A téli virány és az idétlen állatok érdekes rovata olyan viszhangra találtak a közönség körében, hogy már magam nem győzöm ellátni azokat. Mától fogva vezesse ön ezt a két rovatot. De azt kikötöm, hogy ne csak úgy rugd föl, hagy ott módra! Amilyen léha, könnyelmű ember, képes lenne egy ajánlott »fehérpontoszatu sápatagot« kidobni az ablakon. Nohát azért!«... »

Ludit in humanis... milyen játéka a véletlennek. Egy árva galyat, egy idétlen bogárkát sem hozott a posta. Ama néhány »házi ugrány«* miatt, melyek a szerkesztőségben játszották kis játékuikat, csak nem nyithattam rovatot.

De bezzeg gyötröm nem soká állhatta e dolgot. Márcziusban nekem rontott:

»Bizonyosan hire ment, hogy maga vezeti ezt a két rovatot. Senki se tartotta persze érdemesnek beküldeni valamit. Persze ont ezek a természet játékaik nem érdekelték. (Nekem mondja ezt!) Az ilyesminek utána kell ám járni, ha önkényt nem jelentkeznek. (Mindent, csak ezt ne!) Nem is lesz magából semmi, fráter! A legközelebbi kivégzést én látom el. Nincs már semmi bizalmam«... »

* Illedelmesen akartuk éjjeli kinzó állatkáinkat nevezni.

közjegyzői és kolozsvári kereskedelmi és ipar kamara küldöttsége. A fogadtatások után Ő felsége még néhány közintézetet szemlélt meg s másfél órával az eredetileg tervezett elindulási idő után pont 3 órakor Bánffy-Hunyadra utazott.

Bánffy-Hunyadon.

Ő felsége fogadtatása alkalmával valóban megindító volt a népnek naiv közvetlensége és lelkesedésének melege. A megyének számos községe volt képviselve sok nézővel; mindegyik község saját külön feliratú zászlaja alatt vonult fel. A pályaudvaron nagyszámu küldöttség jelent meg, köztük: Bély Akos gróf főispán Gyarmathy Miklós alispán. Bánffy György gróf nagybirtokos, Bély Ferencz gróf nagybirtokos és még igen szép számban a megyei notabilitások.

Három óra 45 perczkor jöttek meg br. Beck tábornok, a vezérkar főnöke, Krieghammer lovassági tábornok hadügyminiszter és br. Fejérváry honvédelmi miniszter.

Ő felsége, egy negyeddel később, pontban négy órakor érkezett meg vonaton báró Bánffy miniszterelnök, Perczel belügyminiszter és báró Jósika ő felsége személye körüli miniszter kíséretében. A király, kit a várakozó közönség harsány éljenzéssel fogadott, kilépve a kocsi először báró Fejérváry honvédelemügyi miniszternek nyújtott kezét, azután báró Beck tábornoknak és Krieghammer hadügyminiszternek. Erre Gyarmathy Miklós alispán a Kolozs vármegyei küldöttség élén Ő felségét üdvözölte, mely üdvözlő beszédre királyunk következőleg válaszolt:

»Teljesen meg vagyok az imént kifejezett érzelmeik őszinteségéről győződve s azért valódi örömmel és köszönettel fogadom hódolatuk és hűségük nyilvánítását.

Habár ezuttal kiváltképen katonai érdekek vezettek e helyre, nem kétlem, hogy körükben töltendő napok minden tekintetben örömemre és megelégedésemre fognak szolgálni.

Erre ő felsége beszédét lelkes éljenzés követte.

Ezután roppant hosszú kocsisor kíséretében következett a bevonulás, melyet igen érdekessé tett a változatos ünnepi ruhába öltözött paraszt lakosság a kalotaszegi varrottas viselete és az utszélén felállított 92 község népének tarkabarka ruházata.

Bevonulás után a király Barcsay Domokos kastélyába szállott, a hol a házi gazda és felesége üdvözlését fogadta. Délután a sátorban 80 terítékű udvari ebéd volt. A király jobbján Bánffy br. miniszterelnök és Gyarmathy alispán, balján Krieghammer hadügyminiszter és Perczel miniszter ültek.

Kapunyitás előtt.

Budapest, 1895. szeptember 20-án.

Alig pár nap választ el az országgyűlés megnyitásától. A vakációzó képviselők és miniszterek már legnagyobb részt visszajöttek a fővárosba. A nagy Bánffy is hazaérkezett dicső szilágy-somlyói vendégszerepléséből s pár nap óta élénk figyelemmel kíséri a Sándor-utcai rozzant parlamentnek hetek óta folyó tatarozását. Rosz nyelvek ugyan azt beszélnek, hogy a lángszavú miniszterelnök zárt ajtó mögött próbálkozik elmondani egy-egy miniszteri tanácsosa által készített beszédét, de sohasem sikerül neki csak 10 sort is elhebegnie a nélkül, hogy egy átkos tatik-tetik el ne rebbenjen ajkáról.

Országszerte élénk figyelemmel várták, hogy a kormány őszi programja mit fog tartalmazni. Megtudtuk végre ezt is a miniszterelnöki beszámolóból. Hát biz ny nagyon sovány ez a program mindenképen, benne van ugyan három rendkívüli fontos törvényjavaslat, melyeket már évtizedek óta vár az ország. De a mire Tisza, Wekerle nem volt képes, azt ugyan Bánffytól várni a legvakmerőbb képzelődés. Ilyen szánalmasan gyenge miniszterium és ilyen kormányelnök mellett, kiben egy szemernyi lo-

gika, képzettség és politikai előrelátás sincs, ki sem nem szónok, sem nem jogász, sem nem politikus, valóságos csoda számba fog menni, ha Magyarország ez idő szerint ritka intelligens, képzett és nagy szónokokban bővelkedő ellenzéke még most sem lesz képes döntőleg felvenni a harcot.

Hisz Bánffynak egy-egy beszéde többet árt a szabadelvűek ügyének, mint tiz véresszáju függetlenségi képviselő. Érti ezt maga a kormány is jól, bármily szűk látókörű egyébként s hónapok óta készíti a talajt a télen bekövetkehető választásokra. Bánffy emellett egyik baklövést a másik után követi el s az a mire olyan nagyon szeret hivatkozni, hogy bir a korona bizalmával, az már egyenesen üres kérdés, melynek semmi alapja sincs. Hogy egy magyar kir. herceg temetésén a kormányfő távollétével tündököl, az egy olyan durva sértés, melyet nem igen fognak elfeledni a Burgban. De Bánffy él és uralkodik, a törpe epigon elődjeinek hagyatékával hozakodik elő s azt igéri az országnak, hogy egy év alatt letárgyalják azt a három törvényjavaslatot, melyeknek czimel: közigazgatási biráskodás, büntetőperrendtartás és curiai biráskodás választási ügyekben.

Nehezen tudjuk eldönteni, melyikre van égetőbb szükség, melyik fontosabb, de egy év alatt három ily javaslatot letárgyalni a képtelenségek sorába tartozik.

Valamennyi kabinet Tisza Kálmántól kezdve felvette programjába e három javaslatot, de egyik sem tudta keresztülvinni. Az olcsó dicsőség, a hatás és népszerűség kedvéért mindegyik lemondott róla s olyan javaslatokat vett fel helyettük, melyek nem az ország javát, de egyesek érdekeit czélozták s a megvásárolt sajtó lármás hirlapjai hirdették a nagy Tisza és Wekerle genialitását, de avval sohasem jöttek elő, hogy az a három javaslat, melyre oly égető szükség van, hol feneklett meg oly hirtelen. És ime most Bánffy azt igéri, hogy e javaslatok az ő uralma alatt törvényekké válnak, még pedig egy év alatt.

Nem czélunk most részletesen kimutatni, hogy mily sok körültekintés, óvatosság, megfontolás és munka, főképp pedig parlamenti vita kell e javaslatok mindenikéhez, tudja ezt mindenki, ki érzi ezeknek nagy horderejét s fontosságát, csupán rá akarunk mutatni, hogy a kormány hatalma érzetében már annyira vemedik, hogy egész nyíltan ki meri mondani a romai Caesarok gögős jelszavát: sic volo, sic jubeo. Hogy ily rövid idő alatt jó munkát végezni lehetetlen, azzal nem törődöm. Így akarom, így parancsolom.

E mellett a kormány már az ősszel le akar tárgyalatni vagy 8—10 kisebb törvényjavaslatot, a budgetet, mely előreláthatólag egymagában hetekig tartó vitákat fog provokálni, az igazságügyet reformálni, a szocializmus ellen fellépni, 2—3 új adónemet behozni, a közigazdaságot javítani (?) a kereskedelmet előmozdítani, a kath. autonómiát behozni, a közoktatást szélesebb körben előmozdítani stb; s mindezt 8—10 hónap alatt, mikor, hogy többet ne említsünk, Franciaországban magának a procédure de justice criminellenek letárgyalása teljes 7 hónapi időt vett igénybe. Hja de ott a Bánffy-féle miniszterelnökök uralma, csak napokig szokott tartani. De nálunk semmi sem lehetetlen.

Tisza képet alkothatunk tehát magunknak, hogy milyen lesz a következő új ülészek. Hebehurgya munka, léhaság, pongyolaság fogják azt jellemezni. Quid quid cito fit, male fit. Itt az ideje, hogy az ellenzék kimutassa mire ké-

pes. Szedje össze magát jól, melléje tömörül Magyarország józanul gondolkodó része, mely nem a kormánypárti lapokból meríti véleményét s a Bánffy-kabinet lehetetlenné lesz téve még a tél előtt, ha addig ugyan maga Bánffy be nem adja lemondását, belátva, hogy a miniszterelnökséghez nem elég a délczag alak, oda még más egyéb is kell.

NAPTÁR.

— Szeptember 24. —

Kedd, Róm. kath. Gellért pk. Prot. Gellért. Gör. kelet Autonóm. Izr. Zom. Ged. B.
Nap két 5 óra 35 p. nyug. 5 óra 36 p. Hold kelet 11 ó. 37 p. nyug. 8 óra 17 percz.

Október 1. Előfizetés a »Tiszántúlra«.
" 7. Katonai lóvászár Nagy-Szalontán.
" 9. Katonai lóvászár Nagyváradon.
" 11. Katonai lóvászár Székelyhídon.
" 12. Katonai lóvászár Er-Mihályfalván.

UJDONSÁGOK.

Lapunk egyes számai a következő újságokban kaphatók:

Kiss Dávid kereskedése Fő-utca,
Sonnenwirth-léle bazárban Fő-utca,
Kádár és Kiss czégnél Kishíd-fő,
Kutasi D. papirkereskedésében Uri-utca,
Pauker Dániel papirkereskedésében Kis-piac,
Reich Sándor vegyeskereskedésében Szent-János-utca,
Mezey János fűszerkereskedésében Körös-utca,
Reich Antal kereskedése Nagy-Fürdő-utca,
Frankl Mari tőzsde és hírlapelárusító Kereskedelmi csarnok palota Nagypiac.
M. kir. dohány- és szivar-áruda Zöldfa-utca.
Ugyanezen helyeken előfizetések is elfogadhatók.

* **Királyi megszólítással kitüntetett nagyváradiaik.** A küldöttségek bemutatása alkalmával Beöthy László főispánt, Sal Ferencz kir. tanácsos polgármestert, Palotay László kanonokot és Szunyog Péter alispánt ő Felsője Kolozsvárott megszólítással tüntette ki.

Beöthy főispántól ugyanis az kérdezte:

— Voltak az idén Bihar megyében nagyobb áradások?

— Voltak felséges uram. A Körös több helyt kiöntött.

— És sok károkat tett?

— Az idejében alkalmazott védelemmel elejét vették a nagyobb veszedelemnek — volt a főispán válasza.

Sal Ferencz kir. tanácsos polgármester üdvözlését igen kegyesen fogadta ő Felsője s midőn Bánffy a mi szeretett podesztánkat királyunknak bemutatni akarta, ő Felsője hirtelen és nyájasan vágott közbe:

— Oh már ismerem régebről. Nemde?

— Volt szerencsém már Felsőgedet Váradon üdvözölhetni — felelte a jó öreg ur.

— Igen, Nagyváradon — válaszolá ő Felsője. Majd azt kérdezte tőle;

— Hát halad-e Nagyvárad és szaporodik-e a lakossága?

A polgármester válasza után ő Felsője megjegyezte:

— Már amikor ott voltam is egy fejlődő nagy város benyomását tette rám Nagyvárad. Remélem, hogy azóta még szebb?

Majd a következő kérdéssel fordult a polgármesterhez:

— Ugy tudom, önöknél most új tűzérletanya épül?

— Igenis felség.

— Készen van már!

— Nem, még csak ezután fognak az építéséhez.

Ezután Palotay kanonoktól Schlauch bibornok püspökünk hogyléte iránt tudakozódott, mig Szunyogh Péter alispántól azt kérdezte:

— Milyen volt a biharmegyei idejé termés?

E kérdésre az alispán azt válaszolta;

➡ **Folytatás a mellékleten.** ➡

— Közepes, Felsőes uram.

A királyi kitüntető megszólításoknak őszintén tudunk örülni, mert ebből csak azt látjuk, hogy ő Felsőesre azon fogadtatás, melyben pár évvel ezelőtt, midőn bennünket szerencsétlenül kegyes volt: mint már annak idején is gondoltuk, jó behatást gyakorolt és hogy falaink közül jó emlékekkel távozott.

* **Sub auspiciis regis.** Október 5-én vagy 15-én tartják meg a budapesti tudományos egyetemen az első promociót „sub auspiciis regis“. Ez alkalommal két jogtudort és egy bölcsészettudort avatnak fel ünnepélyesen doktorrá. Az egyetemnek e korszakos ünnepén a királyt *Wlassics* Gyula közoktatásügyi miniszter fogja képviselni s ő nyújtja át ő felsége ajándékait a három kitüntetett doktornak. Arról az egyetemen híresztelt dologról, hogy a promoción a felavatandóknak megtiltották a magyar ruha viselését, illetékes körökben mit sem tudnak.

* **Az anarkista hadtestparancsnok.** Ezen a czimen egyik pécsi lap a következőket írja: A világ rendjének fölforgatói is belovették programjukba azt, a mit a nagy francia forradalom is meghonosított Franciaországban, hogy eltörölve az osztálykülönbségeket, a megszólításban csak „uram“ és „asszonyom“ czimzést ismerik. Lobkovitz herceg, a IV-ik hadtest parancsnoka jár elől nálunk jó példával, maga is hercegi rangot viselven, azon van, hogy eltörölje az állással járó czimzések hosszú lajstromát. Véletlenül tudomásunkra jutott, hogy Lobkovitz tábornok, a mi ezredeink hadtestparancsnoka, rendelettel utasította a rendelkezése alá tartozó parancsnokságot, hogy a politikai hatóságokkal való levelezésnél hagyják el a czimeket. Ezentul a katonai parancsnokságok tehát nem írják így: „Tekintetes városi rendőrkapitányság“, „Nagyságos Alispán ur“, „Méltóságos főispán ur“, — hanem így: „Főkapitányságnak Pécssett“, „Alispáni hivatalnak“, „Főispáni hivatalnak“, stb. Nagyon szép ujtítás, szinte szokatlan egy katonától; de ebben a köztársasági szellemű ujtításban van némi méltatlanság is. A mi polgári hadtestparancsnokunk, a belügyminiszter, ugyanis nem intézkedett hasonlóképpen s nem törölte el rendelettel a politikai hatóságoknak a katonákkal való levelezésnél a czimezéseket s így előállott az a ferde helyzet, hogy míg a politikai hatóságok tovább is „Tekintetes hadkiegészítő parancsnokság“-oznak, „Méltóságos dandárparancsnok ur“-nak, addig a katonai hatóságok nem tituláznak vissza, hanem csak úgy egyszerűen ráirogatnak a „Rendőrkapitányság“-ra stb. Elvégre csak igaz az, hogy ha katonák ujtítanak valamit, annak mindig mi adjuk meg az árát — akár hadi felszerelés legyen az, akár titulusok leszerelése.

* **Czement gyárat ajánlani nem szabad.** A belügyminiszter tekintettel arra, hogy a czement egységes szállítására és megvizsgálására vonatkozólag a keresked. miniszter által kiadott szabályzatban megállapított eljárás betartása által a czementnek megfelelő minőségben való szállítása biztosítva van és így mivel sem indokolható egyes törvényhatóságok azon eljárása, hogy a betonmunkálatokhoz szükséges román illetve portland czement szállítását valamelyik gyárhoz kötik; ennél fogva elrendelte, miszerint a beton és falazási munkálatokra vonatkozó feltételek közül a szabad verseny megvédése érdekében, a czement eredetének illetve gyártási helyének megnevezése kihagyassék.

* **Vasúti állomás névváltoztatása.** A m. kir. államvasutak igazgatósága a debreczeni-de-recske-nagyléti h. é. vasuton fekvő Nagy-Léta állomás nevét a kereskedelemügyi miniszter rendeletéből „Nagy-Léta-Vértes“-re változtatta.

* **Leltartóztatott gavallér.** A szegedi rendőrség az elmúlt éjjel valóságos hajtóvadástot rendezett egy erdélyi gavallér leltartóztatására. E dolognak az a története, hogy egy erdélyországi kis helységben: Králl István járásbíró, a tulajdon dijnoka: Kozma Gyula, éjjel hazatérőben kirabolta. Valami vidám mulatság-

ból mentek hazafelé és a dijnok a mámoros főnökét leteperre és százötven forintjától megfosztván, megszökött. Egy Tiricz István nevű szegedi rendőr tartóztatta le Kozmát épen abban a pillanatban, mikor a gavallér egy családnál vizitelt. Az ifjut a főkapitány elé állították, eleinte tagadott körömszakadtáig, de lassankint megtört és bevallotta bűnét.

* **A nyugdíjasok nyugtái.** Tudvalevő dolog, hogy eddig a nyugdíjasok az illető kerületi plébánia hivatalok igazolására kapták meg az állampénztártól nyugdíjaikat. Perczel Dezső belügyminiszter most elrendelte, hogy ez évi október elsejétől a nyugdíjasok nyugtáin az életbenléelt ne a lelkészi hivatalok, hanem az előjáróságok igazolják. E szerint októbertől kezdve a fővárosban ez igazolást a kerületi előjáróságok eszközlik.

* **Vitriolt ivott.** Rémes jelenet játszódott le tegnapelőtt éjjel a téglavetőben. Ugyanis egy ott alkalmazott *Palocsai* Zsigmond bánffy-hunyadi illetőségű munkás, valószínűleg életuntás miatt vitriolt ivott. — A halál nehéz küzdelmei között találták meg Palocsait munkástársai s rögtön beszállították a közkórházba, a hol még idején segíthettek rajta.

* **Temetés.** Tegnap délután helyezték örök nyugalomra néhai *Oláh* Antal hiült tetemeit Pecze-utcai házából. A temetési szertartást *Nemeskei* Andor esperes-plébános végezte segédlettel. A megboldogult díszes koporsója telve volt szebbnél-szebb koszorúkkal, s nagy számú résztvevők kísérték ki a zöld-kerti sírkertbe, hol is örök nyugalomra helyezték.

Szalag föliratok a következők:

A legjobb férj és édes apának — szeretett neje és leánya.

Szeretet atyámnak — Béla.

Felejthetlen atyáknak — Luiza és Sándor.

Özv. Ponteli Sándorné és családja — a jó sógornak.

Lausch Károly és családja.

Czedlek János és családja, stb., stb.

A díszes temetést Weiszlovits Adolf és fiai első nagyváradai dísz temetkezési intézete végezte a szokott pontossággal és renddel.

* **Napszámos a máglyán.** Éretlen és könnyen végzetessé válható tréfát kísérelt meg ismeretlen suhancz gyerek. A város alatt fekvő egyik szántóföldön dolgozott Kiss Gábor napszámos, aki egy szénakazal tetején állott s ott igazgatta a kazal tetejét. Míg ő munkáját végezte, addig ismeretlen gazficzkó meggyújtotta alatta a száraz szénát. A napszámos nem vette észre a fenyegető veszélyt és csak egy véletlenül arra járó földműves által figyelmeztetve tudta meg, hogy alatta tűz van, hogy máglyán áll s hogy még idejekorán megmenekülhet. — A szalma mellett álló szekér is tüzet fogott már s ha gyorsan hozzá nem látnak az oltáshoz, az is elég. A suhanczot, a ki ezt az éretlen tréfát elkövette, egész nap hiába keresték.

* **Az anyakönyvvezetők pecsétje.** Tegnap délután érkeztek meg a vármegyéhez az egyes községek anyakönyvvezetőinek hivatalos pecsétjei. — Összesen 217 darab pecsétnyomó érkezett meg, amelyen e rövidke felirat van.

„ANYAKÖNYVVEZETŐ.

„MICSKE.

Természetesen, a helység neve, minden pecsétnyomón jelezve van.

* **Rosz a Parabek-gát.** Dr. Grósz Menyhért, *Széles* Lajos és *Andriska* Károly Nagy-Körös-utcai lakosok kérvényt adtak be *Sál* Ferencz kir. tanácsos polgármesterhez a *Parabek*-féle gát helyreállítására iránt, melyben előadják, hogy a kérdéses gát rozsz és annak megvédése nemcsak folyamodók, hanem az egész utca érdekét képezi, miért is a szükséges közhányást sürgősen készíttesse el, nehogy később még súlyosabban érintse a város pénztárát. — Utánna jártunk a dolognak s tudomására ju-

tottunk, hogy a polgármester rég felhívta az érdekelteket a közhányás kiviteli terveinek benyújtására, azonban ezen kötelezettségüknek nem feleltek meg; ezen mulasztást a városi mérnöki hivatal által pótolta a polgármester s a beérkezett terveket a gyulai folyammérnöki hivatalnak küldte át véleményadás végett. Folyamodók azonban alapos tévedésben vannak, mert a part helyreállítási költségek a Parabek-féle telek tulajdonosát terhelik s a mennyiben ez kitudja mutatni, hogy az utána jövő parti birtokosoknak is hasznára lesz a létesítendő munkálat, a haszon arányában hozzájárulni kötelesek. Minthogy pedig nagyfokú érdekeltiséget és hasznukat maguk beismerik folyamodók, a hozzájárulás kimondása alig szenvedhet kétséget. Vagyis nem a város pénztára terhére, hanem a parti birtokosok költségére fog a part-erődítés eszközöltetni.

* **Névváltoztatás.** *Schnekkendorf* Albert és Gyula vezetéknevének „*Sebestyén*“-re kért megváltoztatását a belügyminiszter megengedte.

* **Megszökött a komédiásokkal.** A nagyváradai országos vásárok alkalmával ide jött komédiások magukkal hoztak egy Stern Samu nevű nyíregyházi illetőségű 12 éves fiut is, ki minden szülei engedelem nélkül távozott el hazulról. — Több mint egy hónapig tartották maguknál, s most a midőn haza mentek Stern Samut nem vitték magukkal, hanem itt hagyták. — A póru jár fiu ijedtében a rendőrséghez futott, ahonnan kényszer utlevéllel hazatolonczolták. — A komédiás család ellen pedig megteszik a törvényes lépéseket.

* **Halálozás.** Szücs Sándor 1848/9. utász tizedes ki számos ütközetben résztvevő s ki több éven át volt törvényhatósági bizottsági tagja Nagyvárad városának, hosszas szenvedés után f. hó 23-án 65 éves korában elhunyt.

A család a következő gyászjelentést bocsájtotta ki: Alulírottak fájdalomtelt szívvvel tudatják a legjobb férj, atya, nagyatya, testvér, sógor és rokonnak Szücs Sándornak f. évi szeptember hó 23-án reggel 1 órakor, élte 65-ik, boldog házassága 33-ik évében, hosszas szenvedés után történt csendes elhunytát. A megboldogult drága halott földi maradványai f. hó 24-én d. u. 3 órakor fognak Téglavető-utcai saját házuknál levő lakásunkról, az ev. ref. egyház szertartása szerinti ima után az olaszii sírkertben örök nyugalomra tétetni. Mely végtisztességtételre az elhunyt rokonai, barátai és ismerősei tisztelettel meghívattak. Nagyváradon, 1895. szeptember hó 23-án. Béke poraira! Özv. Szücs Sándorné, szül. Horváth Erzsébet az elhunyt neje. Horváth Sándor, Horváth József az elhunyt fiai. Szücs Erzsébet, férj. Szabó Mihályné az elhunyt nővére. Szabó Mihály az elhunyt sógora. Ifj. Horváth József, Horváth Róza, Horváth Gyula, Horváth Piroska az elhunyt unokái.

* **Nagyváradai kertészek kitüntetése.** Ő felségének Zentán tett látogatása alkalmából a Magyar műkertészek és kertgazdák országos egyesülete a legmagasabb vendég tiszteletére ott tartotta meg ez évi vándor kiállítását. E kiállítás szép eredményt mutatott fel s az Alföld-Magyarország életáranak lakói hasznos tanúságot vonhattak le belőle; láthatták, hogy az Isten adta hazai föld okszerű mukálás és okos kihasználás mellett 10-szeres, sőt többszörös jövedelmet is hoz. A műkertészek által kiállított virág-üvegházi növények és zöldség féléken kívül igen szépen voltak képviselve a kertgazdák által kiállított gyümölcsfélék is u. m. alma, körte, szilva, őszi barack, dinya stb. s ezek különféle módon feldolgozva, melyek minden tekintetben kiállhatnak a versenyt Európa bármely gyümölcsstermelő államnak e nemű gyűjteményével. A zöldség félék valamennyi faja szintén feltalálható volt ott, kitűnő minőségben és nagy mennyiségben. Szóval ezen kiállítás teljesen sikerült, erkölcsileg úgy, mint anyagilag. E kiállításon városunk is képviselve volt Farkas József, illetve a váradvelencei műkertészeti és rózsatelep, Borza

Béla kir. itélőtáblai írodaigazgató és Hadady Dániel kertrendező által. A várad-velencei műkertészeti telep egy vasuti kocsit (vagon) virágot és zöldség félélt állított ki; a király csoportra kitzított legelső aranyérmét, királydíjat, a zöldségre a nagy ezüst érmet nyerte; Borza Béla dinya magvakra és csemege tengerire nagy ezüstérmét, Hadady Dániel szintén ezüstérmét nyert.

* **A Félix-fürdő forgalma.** A Félix-fürdő 1895. évi vendégforgalmáról tett tegnap jelentést az alispánhoz *Kernáts és Bibó* bérlő. A fürdőben e szerint mint állandó vendég tartózkodott 956 férfi, 1328 nő és 116 gyermek. Összesen 2400 egyén.

* **Köszönetnyilvánítás.** Az iparos menház alap javára újabb adakozott Ngs. Schlauch Jozsefiné 10 frtot, ezzel az összes bevétel 539 forintra emelkedett. A kegyes adományozónak hálás köszönetet mond a jótékonyági bizottság nevében. Bertsey György s. k. elnök.

* **A városi anyakönyvvezető és helyettesének tiszteletdíját a belügyminiszter folyóvá tette,** tehát október 1-en akadály nélkül felvehetik az általuk végzendő funkciókért járó első sálláriumot.

* **A selmeczi m. kir. bányászati és erdészeti akadémia emlékkönyve.** A selmeczi bányászati és erdészeti akadémia igazgatósága a milleniumi ünnepély alkalmából emlékkönyvet ad ki, melyben a volt akadémiai hallgatók jelenlegi polgári állását is kitünteti. Ennek esz-közölhetése végett tegnap megkeresést intézett a városi tanácshoz annak közlése végett, hogy *Bereczky Gyula, Mandák Kálmán, Oszterlam Ernő, Frics Dezső, Vucskics Zoltán, Szvoboda Zenó és Rimler Pál* volt akadémiai hallgatók életben vannak-e? s ha igen, mi a polgári állásuk és hol laknak.

* **Halál a vágányok között.** Borzasztó szerencsétlenség történt vasárnap éjjel Lipese közelében. Egy kiránduló társaság, a mely tizenkét tagból állt, ép abban a pillanatban akart a vasuti vágányokon egy társaskocsival áthajtani, a mikor a vonat odaért. A vonat egy pillanat alatt elkapta kocsit és pozdorjává zúzta. A társaság tagjai közül heten azonnal meghaltak, öten pedig oly súlyosan megsérültek, hogy most élet és halál közt lebegnek. A társaság egyik tagja, Gläser vendéglős, ugy menthette csak meg az életét, hogy belekapaszkodott a mozdony ütközőjébe s ugy ment a következő állomásig.

* **A Duna titka.** Pénteken reggel a pozsonyi malmoknál egy fiatal nő és egy férfi hulláját fogták ki. A két holttestet nem volt könnyű szétválasztani, mert egy vastag kötéllel voltak ötszörösen összekötve, a kötél végén fakereszt csüggött. Valószínű, hogy két szerelmes holtteste, kik közös elhatározással temették magukat a hullámsírba. A két holttest göröcsösen átkarolva is tartotta egymást. A férfi jegygyűrűt viselt, a nő, ugy látszik, hajadon. Az ismeretlenek a jobb osztályhoz tartozhattak.

* **Rendőri hírek. Megszökött flu. Pam-pura** József téglavető lakos unokatestvére f. hó 20-án hazulról eltávozott s azóta vissza nem tért. A rendőrség körözi. — **Vesztett eb az ujsoron.** Csomok Katalin újsori lakos házában egy házörző eb megveszett. Idejében észre vették s minden baj elkerülése végett lebunkózták. — **Vizbefult.** Margittán *Mészáros Erzsébet* 2 és fél éves gyermeke tegnapelőtt a házhoz közel levő tóba fulladt.

Vonatok érkezési és indulási ideje 1895. május 1-6-án.

Érkezik:	Indul:
Budapestről 2-12, 7-08, 1-48, 7-15, 8-42.	Budapest felé 2-26, 8-43, 11-04, 11-32, 2-22.
Kolozsvárról 2-19, 10-44, 11-17, 8-00, 8-38.	Kolozsvár felé 2-20, 7-15, 2-06, 3-58, 12-05.
Szegedről 8-30, 9-32, 5-30.	Szeged felé 4-25, 7-30, 10-20.
Aradról 9-32.	Arad felé 4-25.
Vaskóh-Belényesről 11-05, 9-09.	Belényes-Vaskóh felé 4-25, 1-48.
Gyoma-Kótról 10-05, 8-00.	Kót-Gyoma felé 6-55, 1-40.
Ermihályfalváról 8-10, 9-14.	Ermihályfalva felé 6-45, 4-35.
Szent-László és Félix fürdőből 8-15*, 10-10, 8-37*, 6-20, 8-55, 10-54*	Szent-László és Félix fürdőbe 6-40*, 8-39, 2-05*, 4-45, 7-20, 9-19*

A fekete számok az éjjeli időt jelentik.
A *-gal jelölt vonatok csak vasár- és ünnepnapokon közlekednek.

Hivatalos közlemények.

Nagyvárad város polgármesterétől.

16322/1895.

Hivatalos hirdetés.

Az állami vagy egyéb közpénztárakból állandó vagy ideiglenes ellátásban (nyugdíjban, kegydíjban, nevelési járulékbán) részesülő felek életben létének, ilyen ellátásban részesülő özvegyek özvegyi minőségének és árvák ellátatlan állapotának az illető ellátásban részesülő nyugtatóványain való igazolását a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszter ur folyó évi szeptember hó 18-án 81418. sz. a. kiadott rendeletével hatáskörömbe utalta.

Erről az érdekelteket tudomás és mihez-tartás végett azzal értesítem, hogy akadályoztatásom esetén a megfelelő igazolást a város főjegyzője fogja eszközölni.

Nagyvárad, 1895. szept. 21.

Sal Ferencz,

kir. tanácsos, polgármester.

4080/95. sz.

Értesítés.

A temesvári cs. és kir. 7. hadtest intendatúrája megküldte kamaránkhoz a kerületéhez tartozó temesvári helyőrségi kórház, továbbá a nagyvárad, debreczeni, szegedi, aradi, fehértemplomi és karánsebesi csapat kórházak élmezésének biztosítása tárgyában kiadott 3495. sz. pályázati hirdetményét.

Miről van szerencsénk az érdekelteket azzal értesíteni, hogy a pályázati hirdetmény feltételei a kamara hivatalánál — a hivatalos órák alatt d. e. 8—d. u. 2 óráig megtekinthetők.

Nagyvárad, 1895. szept. 21.

A nagyvárad kereskedelmi és iparkamara:

Janky József s. k. Dr. Sarkadi Lajos s. k.
elnök. titkár.

E G Y L E T.

Meghívás.

Az iparostanonc iskolai bizottság tagjait a városház tanácstermében f. évi szeptember hó 27-én — pénteken — d. u. 4 órakor tartandó ülésre tisztelettel meghívom.

Nagyvárad, 1895. szeptember 22.

Ragány János,

elnök.

Nagyvárad Kereskedelmi és iparkamara.

4025—1895. sz.

Meghívó.

A nagyvárad kereskedelmi és iparkamara a folyó évi 1895. évi szeptember 25-én szerdán d. u. 3 órakor saját helyiségében teljes ülést tart, melyre a t. címet ezennel van szerencsém meghívni.

Nagyvárad, 1895. szeptember hó 19.

Janky József,

elnök.

Az ülés tárgyai:

- I. Elnöki közlések.
- II. Jelentés az ügyforgalomról.
- III. A kereskedelemügyi magy. kir. miniszter ur 31451—1895. sz. leirata, az ősi vasut állomáshoz vezető ut kiépítése iránt intézett felterjesztésünkre.
- IV. U. a. miniszter ur 49.950. VI. sz. leirata Sinka László segélyezése ügyében.
- V. U. a. miniszter ur 50937—VI. 1895. sz. leirata, a magán biztosítási vállalatokról szóló törvényjavaslat tervezet véleményezésére iránt.
- VI. U. a. miniszter ur 55.643.—VI. 1895. sz. leirata, az 1894. évről felterjesztett jelentésünkre vonatkozólag.
- VII. U. a. miniszter ur 35296. sz. leirata, a Nagyváradra rendelt külföldi áruk vámkezeléséből eredő késedelmek tárgyában.
- VIII. Az állandó bizottság jegyzőkönyvének felolvasásával kapcsolatban a jövő évi költségelirányzat megállapítása.

IX. A helybeli kir, törvényszék megkeresése 3 kereskedelmi ülnök választása iránt.

X. A kassai t. kamara átirata, a statisztikai hivatal kiadványainak, a felsőbb kereskedelmi iskolák részére leendő megküldése tárgyában.

XI. A szegedi t. kamara átirata, a 20 forinton alóli kereskedelmi perek ügyében.

XII. A kolozsvári t. kamara átirata, a házaló kereskedők és utazó ügynökök korlátozása iránt.

XIII. U. a. kamara átirata, a katonai szolgálatban levő iparos ifjaknak a milleniumi kiállítás megtekintését lehetővé tevő akció iránt.

XIV. A soproni t. kamara átirata az áruforgalmi statisztika adatszolgáltatás tárgyában kiadott végrehajtási rendelet némely intézkedésének elejtése iránt.

XV. A margittai ipartestület megkeresése, a fe-gyencz-ipar tárgyában.

XVI. A helybeli kereskedelmi csarnok megkeresése, a vízvezetési díj megfizetése iránt.

XVII. A kamarához időközben érkezett felhívások és kérelmek.

XVIII. A meghívók szétküldése után esetleg napirendre tűzött ügyek.

I R O D A L O M.

Magister Choralis.

»Papok, organisták, kántorok, növendékpapok és kántori pályára előkészülők becses figyelmébe ajánljuk a pécsi növendékpapság Szent-Pál-Társulata által sokak sürgetésére másodizben kiadott »Magister Choralis«-t, mely a fent nevezetteknek nélkülözhetlen vezérfüggönyül szolgál.

Megrendelhető a pécsi növ. papság Szent-Pál-Társulatnál.

Árak: kötött példány: 1 frt 50 kr, füzött példány: 1 frt 20 kr.

Könyv László főhercegről. Thewrewk István, kinek nagy diszműve József főhercegről két év előtt jelent meg, most László főhercegről ir könyvet s erre vonatkozólag következő felhívást intézi a magyar közönséghez:

»Könyvet írok László főhercegről. Ki oly szerencsés voltam, hogy közvetlen tapasztalatok után egy nagyobb műben József főherceg hü jellemzését nyujthattam a magyar közönségnek, írott emléket szeretnék állítani a fenséges atyjához oly méltó daliás fiatal fejedelmi sarjnak, kit mindannyian magyar szívünk mély fájdalommal siratunk. S hogy művem minél teljesebben jellemezze László főherceget: fölkerék mindenkit, a ki csak valami érdekeset, tréfásat, komolyat, a kedves főhercegnek felejthetetlenül rokonszenves egyéniségre nézve jellemzőt tud: írja meg azt nekem s küldje ezimemre, hogy az adatokat művemben köszönettel fölhasználhassam. Így aztán voltaképen nem is én állítok, de a magyar közönség állít írott emléket annak a tőlünk immár elköltözött, erényekben oly gazdag, fiatal nemek magyar léleknek, ki a magyar főhercegeknek annyira mása volt. Balaton-Kenésen.

Thenrewk István.

A »Herko Péter« kath. élelzap folyó évi 31 száma rendkívül változatos tartalommal, igen sikerült képekkel és szöveggel jelent meg. Melegen ajánljuk a rövid fennállása daczára is már szokatlanul elterjedt élelzapot olvasóink figyelmébe. A »Herko Péter« előfizetési ára egy évre 4, félévre 2 frt. Szerkesztője Markos Gyula, a Kath. Örtüzek ismeretes költője. kinek ezimére az előfizetési pénzek küldendők. (Budapest, zsbárus-utca 7.)

MULATSÁG.

Az iparos ifjuság szüreti ünnepéye.

Motto: Szüret, ha bor nincs is.

Kegyetlen phyloxera! Istentelen féreg! Kipusztította a hegyek koronáját s alig tudjuk megvigasztalni magunkat.

A gyöngyöző hegy levét nem képes pótolni a keserü árpa salak s vissza-vissza gondolunk az elmúlt jó világra, a mikor még a szüretnek daloló leányok és muzsika mellett folytak s pezsgő vigasztól hangoztak az öreg hegyek.

Ma már minden másképen van. Egy piczike kis féreg, neve phyloxera, véget vetett ennek a pompás világnak, azonban mi azt most sem bírjuk fejlejtteni.

Az iparos ifjuság minden évben rendez szüreti mulatságot, s a magas hegyek helyett a »Sas szálloda« emeletére mászunk fel, mert ott vannak a mai »keserű« világban a szüretetek.

Egy ily szüreti ünnepély volt vasárnap este is. Jókedyben nem volt hiány s vig muzsika szó mellett vissza varázolták a szüreti örömeiket, s tánczra perdültek a párok s ugyancsak rakták (nem a zsukát — dehogya!) a ropogós csárdást, s tánczra perdült még a »Szabadság« H—L-je és a »Tiszántul« m. i-je is.

Egy városi szöke fejű hivatalnok pedig a mellett, hogy reggelig tánczolt, azonkívül még 300 darab zóna levelező-lapot irt egy előkelő üzlet pénztárnoknöjéhez.

Volt vigjáték, prolog, szabad lopás, táncz, diszfelvonulás stb. stb. Vegyük sorjába s kezdjük elülről.

Belépünk a terembe s látjuk a csüngő szőlőket, — de sajnos, mert ha valaki hozzája nyúlt, az éber örök megfogták s a községi bíróság elé vitték, a hól megbüntették őket 5 kr. erejéig.

Megjelent a podiumon vitéz Németh Antal s a közönség tapsokban nyilvánuló tetszése mellett, harsány hangon szavalt egy *prologot*, melyet Fehér Dezső szerzett. — A vers különben szörnyen naiv és döcögős, de annál jobban és szebben szavalt Németh Antal. — Harmadik pont:

CSÓK UTÁN

Egy szellemes vigjáték Murai Károlytól.

E darabban legjobban Bauer Mariska k. a. tűnt ki s méltán lett ő a vasárnap esti ünnepély hősnője.

Kiss Lajos kitűnő papa, Szabó Mariska pedig szeretetreméltó mama volt. — Bauer Mariska mellett azonban legjobban Nagy János tűnt ki, az élethű és szerelmes szívű Eudréjével, a nagybácsi szerepében pedig Kiss Gyula tüntette ki magát.

A nagy tetszés mellett előadott szindarabot »Egy szép asszonyhoz« címzett vers követte, melynek bevégeztével jel adatott s szabad volt a lopás; — a sarokban megszólalt Rácz Józsa tüzes zenéje; keringtek a párok, rakták a csárdást s mulattak kivilagos kiviradtig.

Az új folyamán egy pompás gondolat is meglett valósitva.

Szabadon leveleztek s a postás leányok és fiúk alig bírták a sok szerelmes levelet kézbesíteni.

A legtöbb szerelmes levelezőlapot kapott hölgyek között díjakat osztottak ki: nyertesek lettek:

Első díj egy tea készletet nyerte Kóji Irma, 350 levelezőlappal; második díjat nyerte Bauer Mariska 300 levelezőlappal; harmadik díjat Tunyoghi Vilma 200; negyedik díjat Nád Erzsike 100; ötödik díjat Guzman Mariska 50; hatodik díjat Tunyoghi Ilonka 25 levelezőlappal.

A kedélyes estén jelen voltak:

Asszonyok: Agod Lajosné, Baka Jánosné, Boros Elekné, Czirin Józsefné, Csörsz Andrásné, Csegőh Jánosné, Fekete Sámuelné, Fried Vilmosné, Guzmán Józsefné, Janousek Károlyné, Jakab Sándorné (Püspöki), Jakucs Sándorné, Jakab Elekné, Klein Jakabné, Krizsán Józsefné, Keckó Ignácné, Kovács Miklósné, Kolláthy Józsefné, Kovács Károlyné, Kiss Ferenczné, Lakatos Mihályné, Labéjje Károlyné, Mezey Jánosné, Mátéh Gyuláné, Mészáros Józsefné, Németh Károlyné, Németh Lajosné, Oláh Lajosné, Papp Jánosné, Szakács Józsefné, Sollai Ferenczné, Szántay Istvánné, Szilágyi Lajosné, Szücs Mihályné, Sinka Lászlóné, Simkó Ferenczné és Imréné, Tóth Mihályné, Telegdi Károlyné (Bors), Tunyoghi Józsefné, Várad Györgyné, Böszörményi Józsefné, Hoffmanné, Kőszegi Jánosné, Bartha Józsefné, Bauer Mártonné, Vass Istvánné, Bumbera Imréné, Láposy Józsefné, Nagy Mihályné, Szücs Ferenczné (T.-Sz.-Miklós) stb. stb.

Leányok: Molnár Erzsike, Gergely Teréz, Nánásy testvérek, Béres nővérek, Böszörményi Karolin, Veres Vilma, Lakatos Julcsa, Ecsedy Krisztina, Fischer Róza, Fried Margit, Janousek Anna, Fekete Ilóna (Csaba), Harbara Julcsa, Kóta Mariska, Kovács Margit, Klein nővérek, Katona nővérek, Jakucs Teruska, Gocsinger Karolin, Mészáros Róza, Novák Irma, Náth nővérek, Nemes nővérek, Papp Julcsa, Szücs Róza (Bors), Szakács Pirocska, Faur Róza és Julcsa, Szilágyi Jozefa, Tóth Ma-

riska, Vass nővérek, Szabó Emma (Püspöki), Bauer Mariska, Guzmán Mariska Gyöngyösi Etelka, Szabó Mariska, Palóczy Mariska, Tunyoghi Ilonka, Andriska Ilonka, Barta Irén, Bumbera Mariska, Bacher Elén, Clementis Gizella, Felvinczi Terka, Kőszegi Róza, Krizsán Erzsike, Kurcz Terka, Kurcz Pirocska, Kólyi Irma, Kiss Mariska, Mészáros Róza, Náth Etelka, Németh Margit, Oláh Róza, Papp Julcsa, Rákosi Julcsa, stb. stb.

Zsupsz.

Sport.

Nevezések a nagyváradai löversenyekre. Az október 2-án és 3-án Nagyváradon tartandó ügető- és löversenyekre tegnapelőtt este volt a nevezési zárlat. A nevezésekből ítélve a versenyek élénk érdeklődés mellett fognak lefolyni. A verseny első napján tartandó futamokra neveztek: a megnyitó versenyre 4, a félvér gátversenyre 7, a tisztai nagy akadályversenyre 13, a bihari díjversenyre 5, a bihari gátversenyre 3, a sikversenyre 15 és a Nagyvárad díjára 4 pályázó. A második napra neveztek: a handicapr 8-an, a félvér akadályversenyre 8-an, az asszonyságok díjára 3-an, a tisztai vigasz akadályversenyre 13-an, a gátversenyre 13-an, a vigaszversenyre 3-an és az agarász-lovak versenyére 4-en.

Igazságszolgáltatás.

Cserna Vincze Nagyváradon.

A mint teljesen hiteles forrásból értesülünk a László malom bünporében a jövő hó 17-én lesz megtartva a végtárgyalás. A végtárgyaláson melyen a vádhatóságot maga Cserna Vincze debreczeni kir. főügyész fogja képviselni; hárman fognak a vádlottak padján ülni: Konda Sámuel ki jelenleg is vizsgálatifogságban van, Feldheim Izrael és Edelman Márk. Kondának dr. Bakonyi Samu debreczeni ügyvéd, Edelman Márknak dr. Várady Zsigmond és Feldheim Izraelnek Hegyesy Márton az ügyvédje.

A végtárgyalásra csakis jeggyel lehet bemenni.

SZINHÁZ.

Vasárnap délután.

— Irta: Rónaszéky Gusztáv. —

Egy három felvonásos kaczagató bohózat került színre vasárnap délután a fabódében. Ügyes bonyodalom, komikus helyzetek s ötletek és jó alakoktól hemzseg ez a kis darab s kárhoztatjuk a szerző tulságos szerénységét, hogy e darabot nem este hozta színre, mert akkor a Leszkay konyhájára is hozott volna néhány forintot s a szerző fáradságát is jobban tudta volna méltányolni az esteli közönség, kinek két órai kellemes szórakozást nyújtott volna.

Nem azt akarjuk ezzel mondani, hogy Rónaszéky darabja ment minden hibától. Nem! A »Vasárnap délután«-nak egyedül alakjai, helyzetei és ötletei jók, de ha tehnikai oldalát néznénk nagyon sok hibáját említhetnénk föl, pedig a szerzőnek tisztában kellene lenni a színpad minden csínnyával-bínyával s a beosztásra kissé több gondot kellett volna fordítani.

Máskülömben mulattató kis bohóság s a kaczagásba kimerült közönség méltán kiállhatott fel a szerzővel »Enyi bolondság egy vasárnap délután.«

A szereplők még a legfényesebb este sem játszhatok volna jobban. Különösen Balassa Jenő és Rónaszéky Gusztáv a megdermedésig, vagy jobban mondva rogyásig kaczagatták a közönséget, nemkülömben Hunyadiné és Bácsné, Szatmári Rózsika ügyesen játszott s egyes jeleneteit zajosan megtapsolták. Tompa és Novák Irén a szokott ügyességgel játszottak.

Grant kapitány gyermekei.

1895. Szeptember 22.

Vasárnap este Grant kapitány gyermekeit adták szép közönség jelenlétében. A páholyok mind elváltak foglalva, a karzatok roska-dásig tömve.

Azt hisszük azonban, hogy ez inkább a működő személyek, a látványosságok, a szezon vége s a vasárnap miatt történt, mert maga a darab nem érdemel ennyi pártolást.

Meglátszik rajta az, ami a többi regény vagy elbeszélésből traverzált színműn. Nincs benne elegendő cselekmény, az események emelkedettsége, fokozása, öntudatosság, erkölcsi függetlenség és komplikáció.

A darab egész folyama alatt Grant kapitány a vak véletlen játéka, valjon kibirja-e Patagonia szigetén az éhséget, képes-e másfél évig küzdeni az élet viszontagságaival? Élve vagy halva fogják-e feltalálni gyermekével együtt? Nem is látjuk őt öt felvonáson keresztül, csak midőn a szigeten hagyjuk és a hetedikben a mikor feltaláljuk. A keresése és megmentésére irányozott törekvés, megtett intézkedések — ebből áll az egész darab. Grant kapitány gyermekeinek meg nincs meg az a működési körük, hogy a színmű hősei legyenek.

Hiába! elbeszélésnek, nem szindarabnak készült s e nemben ritka, a »Vasváros«, rendez az »Arany ember« niveauán álló színmű.

A darab azzal kezdődik, hogy a »Británia« gőzös Baaker szigetén hajótörést szenved. A hajószemélyzet e miatt, meg Grant mostoha bánásmódja miatt fellázad kapitánya ellen, leteszi, Ejrtn hadnagy indítványára dereglyére ül s volt kapitányát gyermekével és Bork matrózával, ki Grantnak esküdt ellensége, ott hagyják, hogy nyomorultan vesszenek el.

Grant és gyermeke palaczkba dugott s a tengerbe dobott levéllel tudtul adják szerencsétlenségüket.

Glenáron lord a hajótöröttek két gyermekének kétségbeesztő kézlördelésére elindítja páncélos jachtját — »Dönkant« felkeresésük, megmentésükre. A hajóra felszállnak a lord, Grant árvái, a kiket Glenáron igen ideges és unalmas nagynénje gardiroz a tengeri uton, azután Bob matróz, a ki abban a hitben, hogy nejét a tengerbe fojtotta, megszökök és a nagynéni komornájául szegődik. Indulás előtt egy cynikus tudós — Paganel — a nagy ködben eltévedve, beszállásolja magát a »Dönkanba«, de olyan boszantó flegmával, hogy csak az olutakai hegyesorosnál veszik észre.

Paganel a lord jachtjáról a sz. Lőrincz páncélosra akar átszállni, ki is adja, hogy a podgyászát tegyék át, de az ügyetlen matróz az övé helyett a nagynéniét teszi fel. Paganel ki a helyes utirányt megadja, Grant gyermekeinek rimázkodására ott marad, — de a holmit elviszi a gőzös és a fikus tudós azzal akarja kibékíteni Glenáron nagynénjét, hogy fűnek-fának ujságolja, hogy »soha életében ilyen horkoló asszonyságot nem látott.«

Grant legkisebb gyermekét elrabolja a saskeselyű. Megmentik.

A valperezói csapszékben Bob komorna nagy ájuldozások közepett felismeri már a másvilágra küldöttnek hitt feleségét.

Ausztrália őserdeiben a szívtelen Ejrtn Paganel cselének áldozatául esik. Haldokolva felfedezi az elhagyottak hollétét, akiknek felkeresésére most már igazán helyes irányba indulnak.

Mig Grant távol van, Bork szétveri kunyhóját s meg akarja fojtani apja helyett gyermekét. A kis Dzsemsz éhség és hidegtől lázasan azt hiszi, hogy atyjával beszél. Könnyörögve kéri, hogy béküljön ki Borkkal, szeresse Borkot és imádkozzék vele együtt érte. E jelenet megrázza a blazirt embert, megérkezik Grant és szent a béke.

A távolból ágyudörrenés hallatszik, a »Dönkan« közeleg, az elhagyottak meg vannak mentve.

Ez a meséje!

A darab érdekességét a cselekmény egyszerűsége ellenében emelik az előforduló látványosságok, a nagyszámu dekorációk, amelyekről meglátszik, hogy operaházi festő művei. Továbbá a hangulat boruját enyhítő humoros epizódok, melyek a főcselekménnyel párhuzamban haladnak. Főleg pedig a szerencsés kimenet, hogy tengernyi küzdelem után sikerül őket megmenteni.

Azután színészeink tudatával bírtak annak, hogy a darab fogyatékosát művészi játékkal kell feledtetniük s azért szerepeikben igazán brilliroztak.

Ezen körülmények összműködésének köszönhető, hogy egy kellemes est behatása alatt hagytuk oda a már kissé hűvös nyári szinkört,

Balassa (Grant) legszebb jelenete az volt, mikor legalább gyermeke megmentéseért eseng a szívtelen Ejrtnál.

Tompának (Glénáron lord) hálás és hozzáillő szerepe volt.

Bácsné (a nagynéni) igen jó anyaszínésznek bizonyult.

Bács (Ejrtn) igen jól adta a szájalom nem ismerő ambiciózus kapitányt.

Gál (Bore) pompás elzúllott matróz alakítást művelt.

Rózaszéki (Paganel) páratlan szórakozott, cynikus tudós volt. Nagy hatást ért el azzal a jelenetével, melyben utirány tévesztése tudomására jön. Még nagyobb midőn a nagynéni utazásra készítve a melankóliájában madarát a paktkáskába, a muffot a kaliczkába pakolja.

Dellynél (Bob neje) tán sok volt a darabhoz nem illő páthos, — megjelenése egyébként ma is, mint mindig kedves.

Szendrei (Bob) tehetsége fejlődőfélben van, de nap mint nap halad. Jól adta az ügyetlen komornát.

Incidensekben a közönség részéről nem volt hiány. A karzat túlságos vasárnapi hangulatban volt. Feledve, hogy a jelenetek változásával járó díszletek felállítására időt igényel, idegeket sértő tombolással hívta Delli Emmát, a kit jelentéktelen szerepe miatt alig is látott a színpadon.

A hetedik felvonásban pedig, mikor Grant kapitány fiát az éhínségtől haldokolni látván, mellére tett kezekkel iparkodott jelezni a belül lezajló orkánt, — egy harczi leszólott a kakas ülőről: »fáj ugy-e« — tönkre tévén az egész hatást.

REGENY-CSARNOK.

A bogárhegyesi szerkesztő.

— Vig elbeszélés —
Írta: **Városey Gyula.**
(Folytatás és vége.)

Elment, én pedig búcsúleveleket irtam távoli szüleimnek és barátaimnak. Valóságos párticédulák voltak azok egytől-egyik. Cimeztem egyet a közönséghez is, melyben bocsánatát kértem.

E halotti hangokra nagy okom volt. Pénzem nem vala semminemű fuvarra. A kaput és pályaházat arképemmél ellátott bérszolgák őrizték. Útja volt vágva minden menekülési kísérletnek. Csak a halál maradt hátra.

Négykor a plébános lépettbe.

— Gyorsan, öcsém, szedje össze a legszükségesebbet; menekülünk.

Csodálkozva néztem rá.

— És a becsület?

— Fölvilágosodott ember léte mire nevelésed ön; Becsületről beszél, midőn annyi rüt dolgot cselekedett! Ha ön meghal, azt gondolja, hogy azért nem gazembernek fogják címezni önt? Akár jó, akár rossz ember ontsa a vérét, tulajdonképeni jelleme egy vonásnyival sem emelkedik. Legfőleg a családra hoz szégyent, vagy özvegyasszony árva gyermekkel siratja a botor áldozatot. Öltözzék, egy-kettő! Szavai igazságát beláttam.

— De a hordárok, kérem?

— Egyiket söréret, a másikat szivaréret küldtem.

— Lelkészségre, ön nemeslelkű ember. Bocsásson meg. Önt sértettem meg legméltatlanabban.

Ajkaim elől hátrakapta kezét.

Ha nem a sört és szivart mégis csak jobb lenne megvárni. Útas embereknél elkél.

Próza szavaimra megragadta derekamat, kalapot nyomott a fejembe, az asztalon levő leveleket, kivéve a nagy közönséghez címzettet zsebre gyűrte, s vonszolt magával.

A kapunál hintaja várt, melybe bele lökött, s mi vágatva fordultunk el egy zug-utcába, egyenesen Palag felé.

Az egész úton bűnbánólag hallgattam.

A lovak megálltak. A pallagi állomásnál voltunk.

— Ez jó lesz útra, — adott át tíz forintot. — Ha fölösleggel fog rendelkezni, megtéríti, de óhajtom, hogy komolyabb szemmel nézze az életet, s többé vidéki lapot ne szerkeszzen.

— Soha, soha!

Istentől küldött órangyalomnak még egyszer búcsút inték a kupé ablakából, s mentem haza, hogy mitsem sejtő jó szüleim között nyugodjam ki a „**Bogárhegyesi Híradó**“ két számanak rettenetes izgalmaival.

Mint értesültem, a nagy közönséghez atreszált levél megtette a maga hatását. A volt szerkesztő esetén kezdetben sokan és sokat nevettek, később megbocsátot még a négy tigris is, s végül elfeledtek.

A függetlenségi párt ugyan tett még egy lap alapítási kísérletet, de nem tudtak hozzá szerkesztőt fogni. Segédszemélyzetem azt is megtagadta, hogy írni tanult valaha.

Ella pedig várja az új lapot, melynél zongorát lehet nyerni, hogy gyászos múltam fölött eljátszhasa Bethóven gyászadalát.

És én?

Megtartva a jámbor ferfiúnak tett ígéreteimet, azóta sem a vidéken, sem a fővárosban lapot nem szerkesztettem. Mert ha valakinek lapot alakítani pénze nincs, nagyon könnyen elköltheti becsületét, melyet megváltani ritkán akadnak békes Kardosok.

Most Bogárhegyes és én egyaránt nyugodtak vagyunk.

T Á V I R A T O K.

A király Erdélyben.

Bánffy-Hunyad, szept. 23. (S. tud. táv.) Ő felsége háromnegyed 10 órakor Beck br. táborszernagygyal és a katonai kísérettel kilovagolt a hadgyakorlati tere. A király először nyugati irányban elébe lovagolt a nyugati fél (7. hadtest) felderítő lovasságának és miután annak elővédje már Bánffy-Hunyadra érkezett, ellenkező irányban lovagolt Sárvár felé a keleti fél (12. hadtest) lovassága elébe. Midőn ő felsége Bánffy-Hunyad utcáin keresztül lovagolt, a lakosság riadó éljenzéssel fogadta. Az éjjel igen hideg volt. A körülfekvő magaslatok csucsai hóval vannak borítva; ennek daczára a táborozó csapatok a legjobb kondiczióban vannak. Ma a gyakorlatnak pompás idő kedvez. Mindkét fél lovasságának első összeütközése Sárvár mellett várható. A gyakorlat tizenkettőkor véget ért. A miniszterek holnap Budapestre érkeznek. A király a honvédséget kitünő magatartásáért megdicsérte.

Tegnap este a város fényesen ki volt világítva. A király ma reggel a jelentések átvétele után kilovagolt Sárvár felé, a hol a honvédség és gyalogság kisebb-szerű összetűzéseit élénk figyelemmel kísérte. Később hatvan teritékü ebéd volt. Délután államügyeket intézett el a felség, a ki itt a közönség részéről nagy óvácziók tárgya. Bánffy és Perczel miniszterek látogatásokat tettek több előkelőség-nél. A politika itt teljesen háttérben van.

Bécs, szept. 23. (Saját tud. táv.) A király meghívására ma az államvasut gyorsvonatával több külföldi katonai attaché utazott el Bánffy-Hunyadra, köztük a német, olasz, francia és spanyol attachék.

A czár koronázása.

London, szept. 23. (Saját tud. táv.) A »Daily News« szerint Lobanov herceg és Hanotaux külügyminiszter Contrexevilleben Faure elnöknek a czár megkoronáztatása alkalmából Oroszországban teendő látogatását beszélték meg. A terv szerint a köztársasági elnök egy francia hajórajjal Brestből Kopenhágába megy, innen tovább utazik Pétervárra és Moszkvába, a hol a czári palotában fog lakni. Visszautaztában az elnök a hollandi és svéd udvarokat látogatná meg.

Székely katonai iskola.

Budapest, szept. 23. (Saját tud. táv.) Krieghammer lovassági tábornok, hadügyminiszter a bánffy-hunyadi hadgyakorlatok után, Maros-Torda, Háromszék és Csikmegyébe szándékozik menni, hogy a Székelyföldön felállítandó katonai képzőintezetnek a magyar delegációban ismételt felvetett kérdését behatóbban tanulmányozza. A miniszter ez alkalommal előreláthatólag Marosvásárhely, Kézdivásárhely, Csikszereda és Sepszi-Szent-György városokat fogja meglátogatni.

Egyházkerületi közgyűlések.

Debreczen, szept. 23. (Saját tud. távir.) Az egyházkerületi közgyűlés ma szótöbbséggel elfogadta az esperesi kar ama javaslatát, amely szerint a házások kihirdetése csak a polgári kötés után történjék. A kerület felir az egyetemes konventhez, hogy az egyházak teljes rendezése és a papi fizetések átalakítása céljából az eltöröndő stóllák kárpóllásával az 1898. XX. t.-cz. megvalósítása iránt a törvényhozásnál sürgősen intézkedjék. Felirnak a házassági jog szabályozása és a zsinat összehívása ügyében is.

Budapest, szept. 23. (Saját tud. táv.) A dunamelléki ev. ref. egyházkerület közgyűlését ma folytatta Szász Károly püspök és Cseh Ervin elnöklete alatt. Az egyházpolitikai törvények végrehajtása tárgyában a lelkészeknek adandó utasításokat a püspökök értekezlete már előzetesen kidolgozta s az egyházkerületi közgyűlés elé ma terjesztette Szász Károly püspök. Az egyet. konvent ugyanis csak a jövő hónapban ül össze s csak akkor adhatják ki a végleges utasításokat. Adig is az egyházkerület lelkészeinek mihez tartás végett a legszükségesebb utasítást, melyet az értekezlet állapított meg és a közgyűlés elfogadott, küldik meg. Szilágyi Dezső csak az iránt szólalt föl, hogy ezek az utasítások mindaddig, míg az egyetemes konvent teendő intézkedései folytán az egyházkerület ujabban nem intézkedik, kötelezők. Dr. Kovács József kecskeméti jogakadémiai tanár és Szilágyi Áron főjegyző mutatták be ezután az iskolaügyi bizottság jelentéseit s az ezzel

kapcsolatos tárgyakat. A mai ülés végén még a közalapi segélykérvényeket tárgyalták le.

A kolera Budapesten.

Budapest. Szept. 23. (Saját tud. táv.)
Ma délután az Ujépületben állomásozó ezredek egyikében egy kolera-eset fordult elő. A katonai hatóság minden intézkedést megtett, hogy a veszedelmes járvány tovább ne terjedjen.

Az egész szobának, melyben a beteg katona feküdt, összes butorzatait és ágyneműit elégették. Az eset részleteit gondosan titkolják.

Venti Settembre.

Róma, szept. 23. (Saját tud. távirata.)
A király, a királyné és a trónörökös Crispi miniszterelnök, a miniszterek és a hatóságok fejeinek kíséretében ma délután 10 órakor jelen voltak a Tiberisen átvezető Umberto-híd megnyitására, 11 órakor pedig végignézték az igazságügyi palota előtt emelt Cavour-émlék nagy ünnepélyességgel végbement besztertelését.

A leleplezés nagyszerű ovációkra adott alkalmat. Őfelségeiket az egész uton oda és vissza viharosan éljenezték. A közönség részvétele mindkét ünnepélynél óriási volt.

Róma, Szept. 23. (Saját tud. táv.)
A király, királyné és a trónörökös délután 2 órakor fogadták a Quirinálban a 150000 munkás képviselőiben megjelent 400 munkás-egylet küldöttségeit. Egy díszes kiállítású albumot nyújtottak át a királynak, mely számos aláírásokkal ellátott feliratot tartalmazott.

Az uralkodóház és a trónörökös beszédbe ereszkedtek a bálteremben felállított küldöttségek tagjaival. A király köszönetet mondott a megjelenteknek és megígérte, hogy az albumot turini könyvtárában gondosan meg fogja őrizni. A küldöttségek e szavakat óriási lelkesedéssel fogadták és Őfelségeiket körülvéve, kezeiket csókokkal borították el. Három órakor az uralkodópár visszavonult. Erre a küldöttségek zászlóikkal a Pantheonba vonultak, és ott Viktor Emánuel sírjára koszorút tettek.

Közgazdaság.

Tengeri szüret.

Itt van a tengeri törés ideje. Bár ismétlésekbe kell bocsátkoznom, mégis nem csak szem előtt tartva, hogy bis repetita placet, de azt is tudva, hogy gazdatársaink egy része veleszületett indolenciájánál fogva nem nagy hajlandósággal bír az okulásra, úgy hiszem, időszzerű lesz, épen most — tengeri szüretkor — e gazdasági műveletről egyet-mást elmondani.

A didaktikus módszert mellőzve, egyszerűen leírom itt az én approbált eljárásomat. Hántásnál háromfelé osztályoztam a tengerit. Az első osztályba csakis a teljesen érett, ép és egészséges, a másodikba a félérrett, férges és üszögös, a harmadikba az éretlen, zöld, hiányos szemű vagy egészen kopasz csövek jöttek. Evvel azt értem el, hogy az első osztályu tengerit a görékban sohasem kellett forgatnom s daczára ennek, tengerim sohasem kapott penészt. A második osztályt külön rakva sertésekkel, a harmadikat szarvasmarhával fogyasztattam el ősszel, mielőtt megpenészedett vagy megfűlt volna.

Vetőre a legszebb s egészségesebb csöveket válogattam ki s két-három párosan összekötözve, a padlások kakasülésére felaggattam. Nem is emlékszem oly esetre, hogy tengerim valaha hiányosan vagy épen nem kelt volna ki.

A görékban két fel- és lejáró deszkalépcsőt használtam, a végből, hogy behordásnál a tengerit ne tapossák a kashordók. Az egyik deszkán felhordták a tengerit, a másikon őrösen jöttek le a munkások. Így nemcsak a munka ment gyorsabban, de az is eléretett, hogy a csövek lazábban maradtak s össze nem töredezték s ennek folytán a levegő is szabadabban és jobban járhatta azokat át.

Csak alkalomszerűen emlitem meg itt az okát, miért találunk a tengeri közt mindenkor üres csöveket is. Ezek, mint elkésett, későn hajtó csövek nem termékenyülhettek meg azért, mert ekkor már a himpor a himvirágról részint lehullott, részint elszáradt.

Nagyvárad, 1895. szeptember.

Rimler Pál.

Hivatalos árfolyamok

a budapesti áru- és értéktőzsdén 1895. szeptember 23-án.	
Magyar aranyjárdék 4%	121.50
Magyar koronajárdék	99.40
Magyar vasuti kölesön aranyban 4 1/2%	124.25
Magyar vasuti kölesön ezüstben 2 1/2%	102.50
Magyar keleti vasuti államkötvény 1876-ból	191.25
Magyar földtehermentesítési kötvény 4%	98.—
Italmérségi jog megváltási kötvény	101.—
Horvát-szlavon földtehermentesítési kötvény	98.75
Magyar nyerevény sorsjegy-kölesön	158.—
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy kölesön	147.50
Osztrák járadék papírban	100.75
Osztrák járadék ezüstben	101.—
Osztrák járadék aranyban	122.—
Osztrák korona járadék	101.—
1860. osztr. államsorsjegyek	152.50
Osztrák-magyar bankrészvény	1063.—
Magyar hitelbank részvény	487.50
Osztrák hitelintézet részvény	401.80
Osztrák-magyar államvasuti részvény	397.50
20 frankos arany (Napoleon'd'or)	954.—
Német birodalmi márka	58.95
London vista	120.45
Paris vista	47.75
20 márkás arany	11.78

SZINKÖR NAGYVÁRADON.

Nagy bérlétszűnet. Kis bérlétszűnet.

Kedden, 1895. szeptember hó 24-én,
Grant kapitány gyermekei.
Látványos színmű.

Holnap szerdán, 1895. szept. hó 25-én:

UGYANEZ.

283. V. szám. Árverési hirdetés.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezenel közzé teszi, hogy a margittai kir. járásbíró-ság 1895. évi 2139. P. számú végzésével Geitner és Rausch ezég felperes részére **Sárszeg község** alperes ellen 20 frt 30 kr. követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt 320 frtra becsült ingóságokra a margittai kir. járásbíró-ság 2782. P. számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak felülfoglaltatók követelése erejéig is amennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperes lakásán **Sárszegen a bírónál** leendő megtartására határidőül **1895. évi szeptember hó 27-ik napjának délutáni 3 órája** tüzetik ki, amikor a bírónál lefoglalt községi bika és tüzi fecskendő s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Fölhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítettséghez tartanak jogot, amennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólírott kiküldött-nél vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetésnek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Margittán, 1895. évi szeptember hó 4-ik napján.

Jancsó Béla,

kir. bir. végrehajtó.

254 1-1

262. V. szám. Árverési hirdetés.

1895.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezenel közzé teszi, hogy a margittai kir. járásbíró-ságnak 1894. évi 1441. P. számú végzésével Barame Anette felperes részére dr. **Andácss Ernő szalacsi lakos** alperes ellen 100 frt követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt 320 frtra becsült ingóságokra a margittai kir. járásbíró-ság 3668/95. P. számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak felülfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna alperes lakásán **Szalacson** leendő megtartására határidőül **1895. évi szeptember hó 30-ik napjának délutáni 3 órája** tüzetik ki, amikor a bírónál lefoglalt szobabutorok s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Fölhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítettséghez tartanak jogot, amennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólírott kiküldött-nél vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetésnek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Margittán, 1895. évi szeptember 5-ik napján.

Jancsó Béla,

kir. bir. végrehajtó.

155 1-1

Eladó szőlőajtványok.

Janky József nagyváradai szőlőtelepéről — az idei **összel** átadandó, mintegy 25 ezer

gyökeres fásajtványok

eladók következő fajokban; **bakator, erdei juhfark, kadarka, olasz riszling, sárféher Oporto** borfajok, továbbá a legnemesebb **bőventermő fehér és piros Chasselas és muskotály** csemege fajok.

Ára ezrenkint 120 frt, száza 13 frt.

Csak **tökéletesen összeforrt** dús gyökérzetű példányok adatnak ki.

Előjegyzéseket és megrendeléseket mielőbb kérem hozzám juttatni.

Tisztelettel

(234) 9-10

Janky József.

Kész

női felöltők és ruhaszövetek

👉 feltűnő olcsó árakban 👈

Flegman Ármin

divat-termében,

(245) 3-5

Nagyvárad, Zöldfa-utca elején.

Oszi gallérok, gyönyörű kivitelben	1.55 krtól
Őszi gallérok, finom fekete adriából	4.80 «
Legujabb esőköpenyek, levehető gallérral	10.— «
Szines kabátok, jó posztóból	3.50 «
Fekete kabátok, selyem béléssel	6.50 «
Téli kabátok, vattázva	6.75 «
Téli kabátok, posztó béléssel	6.75 «
Téli kabátok, finom posztóból, posztó béléssel	10.— frttól
Téli kabátok, legfinomabb posztóból	12.— «
Angol Krull kabát, posztó béléssel, ujdonság!	9.— «
Finom félrád, valódi Thibettel	15.— «
Karaküll-peluče gallér	10.— «
3000 darab gyermekköpeny	3.— «
Kitűnő ruhakelmék, méterenkint	—30 krtól
Divat-ruhaszövetek, méterenkint	—50 «
Különleges-ruhaszövetek, méterenkint	70 krtól 3 frtig
Fekete terno és divatmintájú, méterenkint	—33 krtól
Fekete és szines ruhaselymek, méterenkint	55 krtól 2.50 krig
Egy vég chiffon, egy vég vászon, egy vég canavász	4.50 krtól
Függönyök, ágyterítők, szines és fehér barchettek, ugyszintén téli kendők, karmantyuk, díszkellékek verseny kizáró olcsó árakban.	

👈 Mérték utáni ruhák utolsó divat szerint 20 forinttól kezdve. 👈